

**ADO
DEN HAAG**

POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | DECEMBER 2024

*Hyvää
joulu*

INTERVIEW

PIET DE VISSER

MANON VAN RAAIJ:

POWERVROUW ALS
PIETJE PRECIES

UITSMIJTER MET

KAMPIOENEN

HOOP OP INNIGE RELATIE MET VROUWE FORTUNA

Het jaar 2024 loopt ten einde. Een moment om terug te kijken en vooruit te blikken. Wat waren de meest opmerkelijke zaken? De ADO Vrouwen kwamen onder vleugels van de NV, al moeten de voordelen daarvan zich nog uitkristalliseren. Op 15 juli begonnen de werkzaamheden in het Zuiderpark om de terugkeer van de profs naar een gloednieuw trainingscomplex aldaar te bewerkstelligen. Daaraan wordt dag en nacht gewerkt! Momenteel zijn vier op maankarretjes lijkende wagens computergestuurd bezig de kunstsprietten in de twee velden aan het injecteren (zie foto). Dieptepunt was het missen van de promotie eind mei. Een meerjarenplan zag het daglicht, al moet uit het nog al geheel vol abstractiegehalte diverse actieplannen worden gedestilleerd.

Er zijn ons diverse ADO'ers met een omvangrijk cv ontvallen. Aan hen denk je in deze tijden van het jaar terug. Het klinkt nog al bizar te stellen op dit soort momenten, dat het leven doorgaat. Beter is te zeggen, de wereld draait door. Hierbij kun je ook vraagtekens plaatsen, want die wereld die afschuwelijk is dreigt steeds dichterbij te komen.

Maar toch, we leven nog steeds in dermate gelukkige omstandigheden om grond genoeg te hebben aan de toekomst te denken en te werken. Wat ADO Den Haag betreft gloort er voortdurend nieuwe hoop, die doet leven. Er gaat immers geen deurtje dicht of er opent zich wel weer een venstertje. Hoop op promotie naar de Eredivisie bijvoorbeeld. Maar wanneer? In het nieuwe jaar 2025? Nu overheerst hierover twijfel, maar je moet erin blijven geloven.

Kijk naar NAC Breda. Struikelend bereikte die van conflict naar conflict worstelende club op doelsaldo de nacompetitie. Ineens verkeerde het keurkorps in een flow en zat alles letterlijk en figuurlijk mee. En kijk nog eens een keer naar NAC Breda. Die club draait sportief ineens met verve volop mee op het hoogste niveau.

De teneur van dit relaas: houdt hoop op flow en mazzel. Houd hoop op het aanknopen van een innige relatie met Vrouwe Fortuna. Als het kan al in 2025. Nu is het nog slechts een droom, die hopelijk eens bewaarheid wordt.

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
December 2024

Adres:

Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:

Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:

Studie Blanco Haug

Foto's en illustraties:

ADO Den Haag
Angelo Blankespoor
Albert van der Dussen
Marc Klaui
Frans Leermakers
Anton Nijboer (coverfoto)
Eric de Wit
Gerard van Ruitenburg

Uit de archieven van:

Jan-Hermen de Bruijn
Marc Klaui
Frans Leermakers
Het Vaderland
Piet de Visser

INTERVIEW PIET DE VISSER

'IK WORSTEL EN KOM NOG STEEDS BOVEN'

EEN OER-ZEEUW IN HET BRABANTSE LAND. BOVEN DE SCHOORSTEENMANTEL PRIJKT DE ZEEUWSE WAPENSPEUK **'LUCTOR ET EMERGO'**. 'IK WORSTEL EN KOM BOVEN'. EN DAN HET BEELD VAN DE **SINT BERNHARD**, HET HONDENRAS DIE HIJ EN ZIJN TIEN JAAR OVERLEDEN VROUW JANET BEZATEN. **HERINNERINGEN** VERRADEN NOG STEEDS ZIJN AFKOMST, **BEZIT EN GEWOONTEN**.

Maar, hoewel negentig jaar inmiddels, doet hij nog steeds mee met de ontwikkelingen van deze tijd. Internet, mobieltje, analyses maken, naar talenten speuren (nu vaker op afstand via communicatiemiddelen), hij gaat er gewoontjes mee om. En wat als het ware van zijn geboorte af volledig intact is gebleven: die eeuwige, slimheid verradende jongensachtige glimlach, zijn nog altijd aanstekelijk werkende enthousiasme en bevlogenheid.

Piet de Visser lijkt onverwoestbaar, maar is eigenlijk een medisch wonder. Leeft inmiddels al jaren op medicijnen en astronautenvoedsel, een buis heeft plaatsgemaakt voor zijn verwijderde slokdarm, een pacemaker houdt het hartritme onder controle, diverse tumoren zijn verwijderd of bedwongen. Immer kwam hij boven in de worsteling met zich voortdurend aandienende medische problemen. Nu werken zijn nieren slecht en dat vervult hem wel met enige zorg. De medici zeggen daarvoor geen ingrijpende maatregelen meer te nemen, gezien de zeer gevorderde leeftijd.

Trainer FC Den Haag

Desalniettemin zit hij die middag ouderwets op zijn praatstoel. Een betoog, uitlopend naar de vroege avond. Alles komt voorbij: zijn jeugd, zijn korte spelersloopbaan, zijn studie, zijn vroeg gestarte trainerscarrière waarmee hij meer dan zijn pensioen haalde, zijn mondiale reizen als scout en bijzondere mensen die fans van hem werden en vanwege zijn begeestering in de armen sloten.

Van 1978 tot 1980 was hij trainer van FC Den Haag. Een opvallende keuze destijds, want hem werd aangeraden te wachten op Feyenoord en Sparta. 'Ik was eigenwijs. Na het zien van Feyenoord-FC Den Haag (op 18 december 1977, red.) wilde ik alleen maar naar FC Den Haag. Wat speelde die ploeg toen fantastisch in de Kuip! Won met 1-3 en niet eens geflatteerd. Oeki Hoekema, die ik al kende vanuit onze gezamenlijke periode bij De Graafschap, spoorde mij aan voor FC Den Haag te kiezen. Ik dacht: die club kan meedoen met de top, minstens subtop halen. Een club uit een grote stad, dat moest toch kunnen'.

De selectie van FC Den Haag 1979-1980 met de weergekeerde Aad Mansveld.

De Visser tekende voor drie seizoenen. De realiteit zou zeker niet slecht worden, maar beantwoordde uiteindelijk niet helemaal aan het verwachtingspatroon. Ze was behoorlijk weerbarstig. 'Martin Jol was al op weg naar Bayern München, toen ik tekende. Maar toen ik er was gingen ook Aad Kila en Romeo Zondervan al snel weg, naar FC Twente. En Henk van Leeuwen, de veel scorende spits was steeds maar geblesseerd. Maar ja, Ton Wickel en Jos Jonker kwamen erbij. Jos, van Telstar. Wat een goeie was hij, zeg. Slimme, technische speler. Zou later naar AZ gaan, waarmee hij landskampioen werd en Oranje haalde. En de jeugd kwam eraan bij FC Den Haag. René van Delft, Cees Tempelaar, Aadje Bergenhenegouwen, Fredje Goemans, Bertje Blijie. Aanvankelijk zaten dus Aad Kila en die jonge Romeo Zondervan nog in de groep. Tijdens het seizoen waren zij ineens weg, naar FC Twente. Maar ja, ik kreeg wel weer een tijdje Jan Verheijen erbij, later Ronnie Goodlass en Harry Melis. En in de loop van mijn tweede seizoen in Den Haag begon de gemeente zich feitelijk met de club te bemoeien. Er moest worden bezuinigd vanwege discrepantie tussen inkomsten en uitgaven. Bleef er weinig meer over van wat er stond toen ik kwam. Ik kwam in een periode naar Den Haag, toen voetbal-kenners en door de praktijk van het voetbal gevormde mensen als Choufoer net waren teruggetreden om plaats te maken voor nieuwe, jongere mensen. Manager Eddy Hartmann bleef nog, maar toen de gemeente bezuinigingen eiste stopte ook hij. Hij vreesde degradatie. Geloof

me, zei hij, dat wordt reizen naar De Langeleegte (Veendam). Hij stelde tegelijk, dat als hij ongelijk zou krijgen, de net aangetreden voorzitter, Pieter den Dulk – overigens een goede, hardwerkende voorzitter – op de schouders te nemen, hoe zwaar deze ook was. Nou, Hartmann kreeg gelijk. En ik stopte bij FC Den Haag, omdat ik die nieuwe, gedwongen koers niet zag zitten en vertrok naar Roda JC. De rest is geschiedenis wat FC Den Haag betreft... Echt jammer, ondanks af en toe een opleving. Maar structureel is FC Den Haag en uiteindelijk ADO Den Haag tot dusver niet meer geworden wat het ooit was. Helaas, dat zeg ik met pijn in het hart'.

Piet de Visser met zijn eerste vastgelegde nieuwe krachten voor FC Den Haag, Ton Wickel en Jos Jonker (rechts).

Voor zijn komst naar Den Haag zat Piet de Visser even zonder club. Hij was ontslagen bij RWDM, waarmee hij juist in korte tijd grote successen boekte. 'Halve finale UEFA Cup, een geweldig team dat de gevestigde orde van het Belgische topvoetbal (Anderlecht, Standard Luik, Club Brugge) succesvol bestreed. Met krachten als keeper Nico de Bree, Morten Olsen, Kresten Bjerre, Jan Boskamp, Eddie Koens, Jacques Teugels, Willy Wellens. Onderweg ook Feyenoord uitgeschakeld. De financiële man achter de successen van RWDM was bouwmaatschappij Jean Baptiste L'Ecluse. Hij bouwde in de omgeving van het Edmond Machtensstadion vol met appartementen en groef mee aan de Brusselse metro. Maar toen hij zakelijke problemen kreeg, was daarna weinig tot niets meer mogelijk bij RWDM. L'Ecluse had niets meer te vertellen en alle grote voetballers verdwenen. Ik inclusief, boekte geen resultaten meer. Ja, dank je de koekoek.' Bij zijn sollicitatiegesprek behoorde een

Piet de Visser zendt instructies naar de spelers van FC Den Haag.

grote blauwe auto, waarmee hij naar Den Haag reisde, tot een tastbare erfenis van zijn Brusselse periode. Glimlachend ondeugend toelichtend: 'Ja, die Pontiac, mocht kiezen van voorzitter van Racing White, één van de rechtsvoorgangers van RWDM (Racing White, Daring, Molenbeek, RWDM). Ik moest een beetje aangepaste auto hebben vanwege een eerdere hielbreuk.'

Zeeland

Terug naar Zeeland, naar de jeugdtijd van Piet de Visser. Groot-Abeele, het gehucht tussen Vlissingen en Oost-Souburg, daar is hij geboren. Komt van christelijke huize, maar de familie was niet zodanig praktiserend, dat voetbal op zondag was verboden. 'Ik voetbalde op straat en op zestienjarige leeftijd debuteerde ik voor De Zeeuwen, waar ik samen speelde met de vader van Danny Blind, Frans. Toen ik scoorde en de krant daarvan gewag maakte, volgde gedonder. De meester op school, een christelijke school, stuurde mij naar huis. Daarentegen kreeg mijn vader in het plaatselijke café juist de ene borrel na de andere aangeboden, omdat zijn zoon had gescoord. Pa ging – toen hij mij thuis aantrof – direct naar school en had maling aan het gezag van de onderwijzer en zei gewoon: Piet, terug naar de schoolbank waar je zat. En de meester durfde daar niets tegen te doen,' lacht De Visser.

'Organiseren, mensen binden en verbinden, zat er al vroeg in bij mij. Bij die straatvoetbaltoernooien stelde ik de elftallen samen. Toen begon eigenlijk al het onderhandelen over spelers, wat mij later als trainer heel goed van pas zou komen. Regelen, mensen laten bewegen, dan voelde ik mij in mijn element. Logisch gevolg was de

studie aan het CIOS in Overveen. Na de ULO dus weg uit Zeeland. Moest ik nog ABN leren, want ik sprak plat Zeeuws. En als je les wil geven behoorde je wel een beetje fatsoenlijk Nederlands te praten. Ik ging direct aan de slag met taallessen. Dag in, dag uit, leren, woorden en zinnen hardop uitspreken en na zes, zeven weken was ik zo ver, dat ik heel redelijk kon meebabbelen met zo weinig mogelijk Zeeuws accent.' Docent Johan Jelles, voor hem had Piet de Visser een zwak. Jelles was geliefd vanwege zijn manier van doceren en omgang met studenten. Door hem ging Piet de Visser voetballen bij RCH. 'Hij kwam mij zelfs halen op de fiets! Na de les zo naar de training bij RCH. Zat bij de selectie van die club, toen deze in 1953 Nederlands kampioen werd!'

'Werkelijk, ik deed alles voor die man. Hij kwam een mannetje te kort voor de gymploeg, die in Rotterdam mee zou doen aan de Gymnaestrada, een topevenement

De openingsceremonie van de Gymnaestrada 1953 op Het Kasteel in Rotterdam.

in het turnen. Ik trainde mij de striemen op mijn lijf om die acrobatische sprongen te leren. Ja, heb wel spijt, dat ik niet voor Haarlem ben gaan voetballen. Dat kwam door Leslie Talbot, de trainer toen. Maar ja, na RCH ging ik terug naar Zeeland, spelen voor Zeeland Sport. Korte tijd later raadde Kick Smit, ook docent aan het CIOS, mij aan een training te doen bij Alkmaar'54, toen het profvoetbal zich aandienende. En ik wilde wel graag prof worden. Maar Alkmaar ging niet door, want ik had een dikke enkel, toen ik mij daar meldde. Na het CIOS ging ik in dienst, was gelegerd in Hooghalen. Werd vanwege mijn opleiding sportofficier. Had ik nog te maken met Leen Pfrommer, schaatscoach van Ard (Schenk) en Cees(sie Verkerk), Jan Bols, Jos Valentijn, Hilbert van der Duim en vele

anderen. Als militair voetbalde ik met de landmacht tegen de luchtmacht. Stond ik ineens tegenover een briljante speler: Kees Kuijs, speler van Oranje, Haarlem en later NAC.'

Sportschool

'Behalve voetbal deed ik op het CIOS ook gevechtssporten als specialiteit. Ik begon later een eigen sportschooltje. Een van mijn leerlingen was Leo Horn, die beroemde scheidsrechter. Op een bepaald moment zocht Sparta een betaalde jeugdtrainer. Dat kwam Leo Horn te horen via judo-expert Hans Nauwelaerts d'Agé. Deze was op zijn beurt weer een bekende van Jos Cohen, oud-keeper van Sparta, die na de oorlog voorzitter werd van de club onder zijn veranderde naam Jos Coler. Horn noemde mijn naam toen de kwestie van de jeugdtrainer aan de orde kwam. Zodoende kwam ik in 1957 Rotterdam terecht. Twee jaar later werd ik assistent van de hoofdtrainer Denis Neville, en kort daarna van Bill Thompson. En uitgerekend in 1959 werd Sparta landskampioen. Het Sparta, dat Europa Cup speelde tegen Glasgow Rangers! Ja, Neville liet soms de training aan mij over. Trainde ik als broekie mannen als Rinus Terlouw, Jan Villerius, Ad Verhoeven, Hans de Koning, Freek van der Lee, Tonny van Ede. Man, man, man geweldig. En iets later diende de jeugd zich aan met keepers als Tonny van Leeuwen en Pim Doesburg. Ton Thie wilde ook, maar er was geen plaats voor hem. Is-ie naar Excelsior en later Hermes DVS gegaan. En ja, uiteindelijk een magnifieke keeper geworden van ADO. O ja, Rob Baan speelde ook bij Sparta. Leuk te horen, dat ik hem heb geïnspireerd trainer te worden. Geen verkeerde keus van Rob toen, zou ik zeggen.'

'Keepers nam ik ook graag onder handen. Denk dit als specialiteit te hebben ontwikkeld. Met dank aan de gevechtssporten, die ik deed op het CIOS. Elementen die belangrijk zijn bij boksen nam ik mee in mijn oefenstof voor keepers. Op de tenen staan, net als Mohamed Ali, dus als het ware dansend op de tenen op de doellijn staan. Je handen klaar om in te grijpen, vangen of stompen. Duimen achter de bal als je vangt. Bij duiken de arm gebruiken die het verst reikt om de bal te verwerken. Zie je dus terug bij het boksen. En de ideeën over valtechniek ontwikkelde ik via judo.'

Trainers

Tijdens zijn tijd bij Sparta kreeg Piet de Visser op een bepaald moment het gevoel toe te zijn aan wat tegenwoordig heet 'de volgende stap': zelfstandig hoofdtrainer

Piet de Visser als assistent van Denis Neville (staande links) bij Sparta, dat in 1959 landskampioen werd.

worden. DFC werd als zodanig zijn eerste betaald voetbalclub en werd er in zijn eerste seizoen kampioen. Daarna stoomde hij Telstar klaar voor een hoge plek in de Eredivisie. Die bereikte de club pas onder zijn opvolger Jan Rab. 'Gaf niets,' stelt de idealist in De Visser: 'In een ideale situatie moet je als trainer zodanig werken, dat je opvolger zo kan instappen. Als je ergens werkt moet je niet alleen aan jezelf denken, ook aan je collega's die na jou komen. Trainers moeten als het ware zo in elkaars banen kunnen overstappen'.

Bij De Graafschap kwam De Visser terecht in een allesbehalve ideale situatie. 'Klopt, daar was elke stap die je deed al een verbetering. Ik had wel veel goede spelers: Guus Hiddink, Oeki Hoekema, Wimke Meijers, Henk Overgoor. Via de nacompetitie promoveerde de club voor het eerst naar de Eredivisie! 'Mooie tijd. En bij mijn volgende club NEC trainde ik geweldige talenten. Harrie Schellekens, keeper van het Nederlands jeugdelftal. Man, man, wat een beleving had die vent. Mijn voeten deden al zeer van het inschieten, moest hij zo nodig opmerken: wanneer begint de training nu echt? En dan liepen daar verder geweldige talenten zoals Jantje Peters.'

Na RWDM, FC Den Haag en Roda JC reed voor de zoveelste keer de verhuiswagen voor bij huize De Visser. AZ'67 was het volgende station. 'Ik was al eerder benaderd door Klaas Molenaar, één van de twee broers die

De Graafschap promoveert voor het eerst naar de Eredivisie en viert feest.

de club financierden en bestuurden. Hij had zijn ideale plaatje voor ogen met Georg Kessler als technisch directeur en mij als hoofdtrainer. Maar ja, ik wist dat Kessler

zich nadrukkelijk zou gaan inlaten met technische zaken en met mij als trainer. Dat zag ik niet zitten. Later ging ik wel naar AZ, maar toen werkte Kessler er niet meer. Het eerste wat ik deed? Alle beker weghalen bij de presentatiefoto aan het begin van het seizoen. Jan en alleman sjouwden met grote bekken. Wist niet wat ik zag en zei:

‘Wat moet ik met die bekens? Ik begin hier net, heb nog geen wedstrijd gespeeld. Weg ermee. Ik kan toch niet met bekens op de foto, die onder andere trainers zijn gewonnen? Je gaat toch niet pronken met andermans veren?’

Overleg in de privéjet van Roman Abramovitsj.

Een van de meest ideale situaties in zijn loopbaan trof De Visser aan bij Willem II. ‘Opbouwen, zelf kneden. Had vooraf ook wel iets met deze club, omdat ik in de jaren vijftig gek was van de spits daar, Jan van Roessel. Van hem staat voor het Willem II Stadion ook een standbeeld. Maar los daarvan, ik kon er heerlijk werken, bouwen, promoveren, nieuwe doelstellingen concretiseren. Mijn eigen opvolging daar geregeld. Adri Koster, ja ook een Zeeuw, toevallig! Eerst een begenadigd speler, daarna een hele goeie trainer. Een rustig persoon, op een andere manier bevlogen dan ik’.

Scoutingswerk

Bij NAC, waar ik daarna naar toe ging, kwam ik niet echt aan werken toe. Ik kreeg problemen met het hart. Heb vervolgens even wat adviseurschap gedaan bij RBC en toen kwam PSV. Frank Arnesen was daar technisch directeur en Dick Advocaat trainer. Zij zochten een scout als opvolger van Kees Rijvers. Vroeg Frank of dit iets voor mij was. Nou, ik was toch altijd al bezig met noteren van bijzondere spelers, bijzondere acties, dus waarom niet? Het bleek voor mij een ontdekking van jewelste! Dit was het, wat ik wilde in mijn omstandigheden van toen. Dertien jaar scoutingswerk gedaan voor PSV, dat in die tijd acht keer kampioen werd. In de laatste jaren ook verrichtte ik ook al scoutingswerk voor Chelsea. In de tijd van Petr Cech, de keeper van Tsjechië. Inderdaad, die met dat helpje. Bij Chelsea kwam ik ook in contact

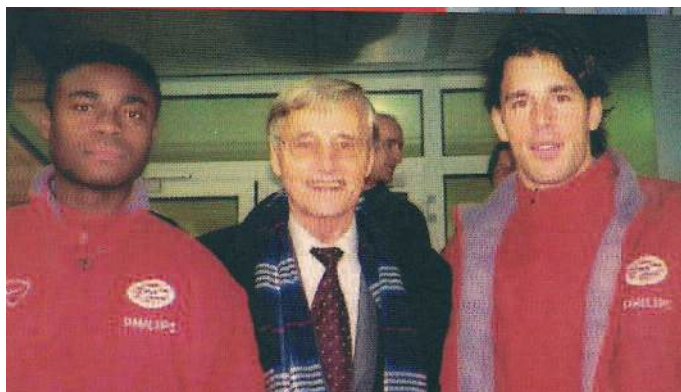
met Roman Abramovitsj. Hij wilde mij als privéscout. Dat betekende uiteindelijk: vliegen naar Monaco, aan boord van zijn jacht, varen op zee, en maar praten over talenten. Ook al had hij ongekend veel geld, kon kopen wat hij wilde, hij wilde jong talent, dat betaalbaar was, dat ontwikkelen tot topspelers. Dat vond hij mooier. Daarin vertrouwde hij mij. Ondanks alle pracht, praal, rijkdom en luxe, was Roman een heel gewone man in de omgang. Echt mooie momenten beleefd: varen naar EK in Portugal, aanmeren in Faro, daar wedstrijdje bekijken en vervolgens weer varen en praten over grote talenten...’

‘Mijn geheim van scouten? Alles noteren, plusjes en minnetjes, dan analyseren. Kijken, kijken, checken. Data zijn ook belangrijk, maar niet bepalend. Je moet niemand volproppen met data, ook spelers niet. Dat werkt gewoonweg niet. Wanneer zijn talenten het meest succesvol? Dan ga ik uit van Afrikaanse talenten. Die zijn nog het meest puur. Voor hen geldt, als ze willen slagen: op tijd doorbreken en dan naar Europa. Die fijne techniek hebben ze allemaal ontwikkeld op straat. Vooral in Ivoorkust en Ghana gebeurt dat. En Brazilië natuurlijk, overal waar je komt wordt gevoetbald daar. Voetbal is er leven, religie, alles. Op pleintjes, braakliggende veldjes en natuurlijk niet te vergeten Copacabana.’

Piet de Visser met zijn voetbalschool in Ghana.

‘In Ghana heb ik een voetbalschool. Deze wordt geleid door Godwin Atram. Hij is oud-speler van PSV. Ik beschouw hem als mijn voetbalzoon, vertrouw hem. Die voetbalschool heeft een prachtig gebouw met alles erop en eraan. Plek voor enkele tientallen talenten. Gefinancierd via mijn foundation. Er zijn twee boeken over mijn loopbaan verschenen. ‘Meesterscout’ van Bert Nederlof en ‘Voetbal als medicijn’ van Willem Visser. De inkomsten daaruit gaan naar mijn foundation. En na mijn overlijden komen alle baten ook daaraan ten goede.

Met voetbalzoon Godwin Atram, die De Vissers voetbalschool in Ghana leidt en links Ruud van Nistelrooij.

Die foundation financiert mijn voetbalschool in Ghana. Met de garantie, dat het zeker tien jaar zal blijven bestaan. Zo is al vastgelegd bij de notaris.'

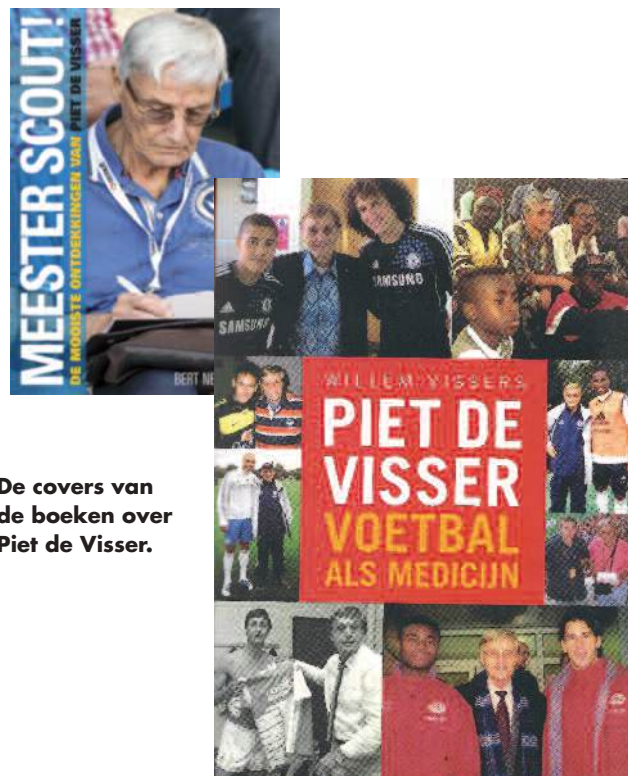
Bijzonder leven

'De dood vrees ik niet. Hoewel covid is mij heel slecht bevallen. Zat in Amerika, kon niet zo maar weg daar. Ook lastig met mijn medicatie. Leef op astronautenvoedsel, ziet er uit als coke. Dus bij de douane heel veel uit te leggen en massa papieren met doktersverklaringen laten zien. En dan die pacemaker, ook een dingetje als door die detectiepoortjes moet. Anders slaat alles zo op tilt.'

'Terugkijkend zeg ik: had een bijzonder leven. Van begin af aan eigenlijk. Was oorlogskind. Zes jaar oud. Moeten vluchten, onderduiken. Vader zat in het verzet. Weet je, nu nog droom ik soms van de oorlog. Zoveel indruk heeft dat op mij gemaakt. Daarna mooie dingen meegemaakt met de clubs die ik trainde. Nóóit gedegradeerd!

Ben ik enorm trots op! Maar het meest trots ben ik op het scoutingswerk, dat ik heb gedaan. Leek voor mij de Grote Vondst, eigenlijk veel te laat ontdekt. Met dit werk voelde ik mij helemaal in mijn element. En dat die scouting mij in contact bracht met Abramovitsj. Helaas, door die nare toestand in de wereld geen contact meer.'

'Jammer is al die medische ellende die ik heb moeten doormaken. Toestanden met mijn slokdarm, vlak na mijn hartproblemen. Ik heb echt stampij moeten maken om de beste dokters te krijgen, die mij wilden en konden helpen. Dankzij PSV kwam bij een dokter in AMC terecht. Die hielp mij! Weg slokdarm, hup een buis erin als vervangmiddel. Weet je wat die dokter daar zei? 'Piet, je hebt niet alleen voetballers gescout, maar ook doktoren... 'Nu ellende met de nieren. Ja, op mijn leeftijd wagen de medici zich niet meer aan een ingrijpende,

De covers van de boeken over Piet de Visser.

dure operatie. Maar, ik? Ik ga door! Vanavond zit ik voor de buis met mijn schrijftje, waarin ik mijn notities opschrijf (van Bosnië-Herzegovina – Nederland, red.). Ben gelukkig gezegend met wilskracht en doorzettingsvermogen. Dan komt toch weer mijn christelijke opvoeding uit mijn jeugd weer naar voren. Ik voel mij namelijk net Job uit de bijbel. De man, die dicht bij zichzelf bleef, door welke tegenslag hij ook werd geteisterd.'

Frans Leermakers

LOOPBAAN OP EEN RIJ

Geboren: op 23 september 1934 in Groot-Abeele

In jeugd:

De Zeeuwen
RCH
Zeeland Sport

Als trainer:

1957-1960 Sparta (als jeugdtrainer)
1960-1963 Sparta (als assistent-trainer)
1964-1966 DFC
1966-1969 Telstar
1969-1971 DFC
1971-1974 De Graafschap
1974-1976 NEC
1976-1978 RWDM (België)
1978-1980 FC Den Haag
1980-1983 Roda JC
1963-1985 AZ
1985-1990 Willem II

1991 Willem II (als assistent)
1992 RBC (adviseur)
1992-1993 NAC

Als scout:

1983-2008 PSV
2005-2023 Chelsea
2006-2023 privéscout van Roman Abramovitch

Prijzen

1964-1965: kampioen Tweede divisie B met DFC
1972-1973: winnaar nacompetitie met De Graafschap
1974-1975 kampioen Eerste divisie met NEC
2005: Rinus Michels Award
(oefreprijs trainersvakbond
Coaches Betaald Voetbal)

Bijzondere mijlpalen:

1976-1977 Halve finale UEFA Cup met RWDM
1986-1987 Vicekampioen Eerste divisie met Willem II

Thuis voor de buis, in de aanslag met pen en notitieschrift en te midden van naslagwerken.

MEDEDELINGEN

LAATSTE VAN 2024

Deze ADO Den Haag Post is de laatste van 2024. In januari 2025 verschijnt er geen uitgave van dit blad. De eerstvolgende ADO Den Haag van 2025 verschijnt op donderdag 27 februari. De redactie wenst alle lezers fijne kerstdagen, een goede jaarwisseling en een gelukkig en gezond 2025 toe.

LANGDURIG UITGESCHAKELD

Victoria Boerman is door een blessure langdurig uitgeschakeld. Triest voor de 17-jarige jeugdinternational, die onlangs debuteerde in de hoofdmacht van ADO Den Haag Vrouwen. Teamgenoten staken haar een hart onder de riem met het tonen van het shirt met Victoria's rugnummer voor de aftrap van de thuiswedstrijd tegen Excelsior.

MARTEN GLOTZBACH

Als opvolger van Stephan Vos is Marten Glotzbach (56) aangesteld als de nieuwe hoofdtrainer van ADO Den Haag. Onder toezien oog van technisch manager Nangila van Eyck zette hij zijn handtekening onder een contract tot medio 2026. Glotzbach, echtgenoot van Sarina Wiegman en vader van Lauren Glotzbach, die tot de selectie van ADO Den Haag Vrouwen behoort, is al sinds 2018 actief voor de club. Hij was eindverantwoordelijk voor de Meiden onder 16 en vervolgens tot nu hoofdtrainer van de Meiden onder 17. Hierdoor heeft hij een goed inzicht over de opleiding en de ontwikkeling van de talenten. Gefeliciteerd Marten en veel genoegen en succes in de nieuwe functie!

EERBETOON

Voor de aftrap van SC Cambuur-ADO Den Haag en ADO Den Haag Vrouwen-Excelsior werd een minuut stilte in acht genomen uit respect en medeleven van de slachtoffers van de explosieramp aan het Tarwekamp. Ook supporters stonden stil bij het inrieste gebeuren rond en tijdens de wedstrijd ADO Den Haag-MVV middels een collecte en spandoeken.

GEEN TRAININGSKAMP ADO 1

De selectie van het eerste elftal van ADO Den Haag houdt dit jaar tijdens de winterstop geen trainingskamp. De tijd voor een dergelijke onderneming is te kort daarvoor. Op 10 januari wacht de ploeg van trainer Darije Kalezic al de uitwedstrijd tegen De Graafschap. Dus gaat de voorbereiding op de hervatting van de competitie in eigen omgeving plaatsvinden. Begin dit jaar (7 januari) vertoefde de ploeg een kleine week in het Spaanse Marbella en oefende het tegen Como, toen nog een club uit de Serie B en inmiddels acterend in de Serie A. ADO verloor met 2-0

STAGE

Eljero Elia loopt momenteel stage bij trainer Frans Danen van ADO Den Haag onder 17 (zie foto). De oud-international (hij speelde mee in de WK finale 2010 in Zuid-Afrika tegen

Spanje) volgt momenteel de cursus VC2, die hem bij succesvolle bekroning de bevoegdheid geeft oefenmeester te zijn van team onder 13 tot en met onder 19. Met dezelfde doelstelling loopt Vitor Santiago (in zijn actieve loopbaan actief bij Ajax, Feyenoord, NAC, RB Salzburg en FC Eindhoven) stage bij trainer Henk de Zeeuw van ADO Den Haag onder 19.

120 JAAR

Als de eerste ADO Den Haag Post van 2025 eind februari heeft de club haar 120e verjaardag al achter de rug. Rond 1 februari – ADO's verjaardag – zal de vereniging een Buitengewone Algemene Ledenvergadering houden. Alleen plaats en tijdstip zijn nog niet bekend. Op diverse andere wijzen zal worden stilgestaan bij deze lustrumverjaardag. Daarover zullen berichten verschijnen op de diverse (social) media.

EERSTE CONTRACT

Lorenzo Maasland tekende onlangs zijn eerste contract bij ADO Den Haag. De 19-jarige aanvaller verbond zich tot de zomer van 2026 aan de club. Geboren in Rotterdam begon hij zijn voetballoopbaan bij HVC'10 in Hoek van Holland. Vervolgens stapte hij over naar FC 's-Gravenzande, waar hij werd gescout door ADO Den Haag waarvoor hij inmiddels al zeven jaar speelt. Op 4 oktober maakte hij als invaller in de uitwedstrijd tegen TOP Oss maakte hij zijn debuut in het eerste elftal.

Op 7 december, uit tegen SC Cambuur, stond hij voor het eerst in de basisopstelling. Inmiddels heeft Lorenzo acht optredens in het keurkorps van trainer Darije Kalezic op zijn naam staan. Gefeliciteerd Lorenzo! Veel genoeg en succes voor de toekomst.

PETER CHARITÉ

Hij was erbij, toen Onder 15 kampioen werd na de met 3-0 gewonnen wedstrijden tegen De Betrokken Spartaan. Teammanager Peter Charité kreeg twee maanden geleden een herseninfarct. Intense behandeling, therapie en goede verzorging van naaste familie deden hem stap voor stap herstellen. En broer Jimmy nam hem mee naar De Aftrap om in de feestvreugde te delen. Peter heeft nog wel een weg te gaan met zijn verdere herstel. Hij heeft een heilige wil om weer de oude te worden. Sterkte Peter!

JAN FAKKEL OVERLEDEN

Oud-scout Jan Fakkell overleed op 13 december na een periode van afnemende gezondheid op 81-jarige leeftijd. Hij deed voor ADO Den Haag de scouting in het gebied in en rond Leiden en de Bollenstreek. Hij werkte op dit vlak veel samen met Rob Guffens. Een van de ontdekkingen was Joey Brandt, die op 13 december thuis tegen MVV Maastricht zijn debuut in het eerste elftal maakte. ADO Den Haag dankt Jan voor alles wat hij heeft gedaan voor de club. Zijn nabestaanden wensen wij alle sterkte toe bij het verwerken van het verdriet over het grote verlies.

NIET IN PRIJZEN

Louise van Oosten is geen Talent van het Jaar geworden op het Haags Sportgala. Zij moest de eer laten aan Jipp Dicke, het jonge hockeytalent van dhm, dat inmiddels uitkomt voor topclub SCHC. Dicke was topscorster op het WK voor A-junioren in Chili en veel doelpunten makende speelster van toen nog hdm. Gefeliciteerd Jipp. En kop op, Louise. Er zullen in de toekomst – hopelijk met ADO Den Haag Vrouwen en de Oranje Leeuwinnen – vele andere prijzen te winnen zijn.

KAMPIOENEN

Het was zaterdag 14 december dubbel feest op De Aftrap. Onder 15 en Onder 16 werden die dag kampioen en bewerkstelligden daarmee promotie naar een hogere klasse. Onder 15 won met 3-0 van De Betrokken Spartaan. Onder 16 hield Sparta met 2-0 onder de duim. Proficiat, spelers, trainers en stafleden!

NIEUW LID

Per 1 januari 2025 verwelkomt de vereniging in Philip Tienhoven een nieuw lid. Dat 'nieuw' is betrekkelijk, want Philip is een 'oude bekende'. Hij speelde in zijn jonge jaren in de jeugd van ADO en hij maakte deel uit van het hoogste amateurteam dat in 1974 landskampioen in het zondagamateervoetbal werd. Philip wil zich gaan inzetten voor representatieve zaken bij de club. Welcome back, Philip!

UITGEBREID

Het contingent Finnen bij ADO Den Haag is uitgebreid. Naast al bij de geelgroenen actieve Juho Kilo en Diogo Tomas is onlangs Taneli Hämäläinen gecontracteerd. De 23-jarige verdediger komt transfervrij over van Kupion Palloseura (KuPS) en tekende een overeenkomst voor de periode tot medio 2026. Sinds januari 2020 kwam Hämäläinen uit voor de hoofdmacht van KuPS, dat zich in oktober kampioen van Finland kroonde. De nieuwe speler van ADO Den Haag speelde 35 keer voor KuPS, waaronder driemaal in wedstrijden voor de UEFA Conference League. Welkom Taneli, veel genoegen en succes bij onze club!

POWERVROUW MANON VAN RAAY BLIJFT PERFECTIONISTE

MET DE BELANGRIJKE OPENINGSTREFFER, TWEE ASSISTS EN OOK NOG SCHOTEN OP LAT EN PAAL WIERP MANON VAN RAAY ZICH ONLANGS OP ALS GIRLPOWER RADIO POWERVROUW VAN DE WEDSTRIJD TEGEN EXCELSIOR. DESALNIETTEMIN TREURDE ZIJ NOG NA OVER EEN GEMISTE KANS, WANT IN DE OGEN VAN DE PERFECTIONISTE KAN HET ALTIJD BETER.

Vanaf het moment dat Manon van Raay zich als aanstormend talent in 2018 voor het eerst in het geel en groen hulde bij de meiden onder 16, sprongen niet alleen haar voetbalkwaliteiten in het oog, maar ook hoe kritisch zij op zichzelf was. Zelfs na alle vijf doelpunten in één wedstrijd tegen een jongensteam van RKDEO liep zij niet met het hoofd in de wolken. 'Het hadden best meer dan vijf doelpunten kunnen zijn.' Als technisch vaardige en makkelijk scorende spits of schaduwspits dwong zij in het seizoen 2020-2021 als 17-jarige haar debuut voor de hoofdmacht af. Het duurde daarna wel even voordat zij een basisplaats wist op te eisen.

Vaste waarde

Dat Manon van Raay inmiddels is uitgegroeid tot een belangrijke kracht, maakte het trainersduo Stephan Vos en Alex Scholte vorig seizoen duidelijk door haar in op één na alle wedstrijden in de basis te laten beginnen. De vraag of zij zichzelf daardoor ook als vaste waarde beschouwde, beantwoordt zij zelf met 'ja en nee. Het was fijn dat na een hele tijd van twijfel over wel of niet spelen het nu alleen maar wel was. Maar ik ben ook één wedstrijd op de bank begonnen. Door de komst van Shanique Dessing (na de winterstop gehuurd van PSV, red.)

Clinic geven bij SVC'08.

was de concurrentie toegenomen, waardoor ik elke wedstrijd weer moest strijden voor mijn plekje.' Als schaduwspits vormde Manon het hele seizoen een sterk koppel met topscorer Lobke Loonen. Opvallend was hoeveel verdedigend werk zij in die rol opknapte. 'Af en toe misschien wel te veel, omdat ik zo minder aan aanvallen toekwam.' Het voegde echter ook iets aan haar spel toe. 'Doordat ik mij verdedigend heb ontwikkeld, kan ik wat extra's brengen.' Die verdedigende rol vroeg veel loopwerk. 'Maar het hielp wel, want wij hebben vorig seizoen niet veel doelpunten tegen gekregen.'

Bliksemstart

In de openingswedstrijd van dit seizoen bij Heerenveenkende Manon met ADO Den Haag een ware blitz-start. In nog geen 14 minuten vonden Manon en Lobke Loonen (2) drie keer het net. 'Daarna vielen we wel wat terug. Omdat je geen goal wil tegen krijgen, ga je op een gege-

ven moment voorzichtiger spelen en achteruit lopen, wat voor Heerenveen beter was.' Uiteindelijk incasseerden de Haagse vrouwen daardoor juist die tegentreffer, waardoor het nog even spannend dreigde te worden. Manon verwijt zichzelf dat zij niet paraat was om de doelpuntenmaker het scoren te beletten. 'Wij stonden bij die goal als team niet goed, maar uiteindelijk was ik degene die met haar mee had moeten lopen.' Was dat niet meer dan een vlekje op een prima opening van het seizoen, in de volgende wedstrijden kwam de klad in de prestaties. Voor een aantal spelers was dat aanleiding om er op een gegeven moment bij Stephan Vos voor te pleiten het vorig seizoen geadopteerde 4-4-2-systeem weer in te ruilen voor de klassieke 4-3-3. Manon was één van de pleitbezorgers. 'Soms hadden wij het gevoel dat wij met 4-4-2 niet goed druk konden krijgen op de tegenstander en een aantal meiden vond het ook lastig spelen op hun positie. Wij wilden graag terug naar 4-3-3, omdat het zo makkelijker is de tegenstander vast te zetten en sommige spelers van ons ook meer in hun kracht komen.'

Stempel op wedstrijd

Na de switch kwamen de vrouwen tegen PSV en PEC Zwolle daadwerkelijk veel beter voor de dag, al leverde dat aanvankelijk niet meer dan één puntje op bij PEC. Manon stond in die wedstrijden voor het eerst in lange tijd weer eens in de spits. als remplaçant van de geblesseerde Lobke Loonen. 'Voor mij veranderde daardoor niet super veel. Ik heb er in het verleden vaak gestaan, ben gewend in de as van het veld te spelen en probeerde met Lobke Loonen ook elkaar in de spits af te

Geelgroen feestje na het doelpunt tegen Excelsior.

wisselen.' Dat zij tegen Excelsior begon als rechtsbuiten, voelde onwenniger. 'Daartoe werden wij gedwongen door de blessure van Victoria Boerboom. Floor Bol is meer een spits dan een rechtsbuiten en daarom stond ik daar in een wat vrijere rol.' Dat Stephan Vos in de aanloop naar die wedstrijd besloot als trainer terug te treden, kwam voor Manon als een verrassing. 'Omdat ons spel was verbeterd, had ik het totaal niet aan zien komen en dat gold voor veel meer spelers.' Met Sandra van Tol op de bank als interim-hoofdtrainer behaalde ADO Den Haag tegen Excelsior een welkome eerste thuiszege. Manon zette nadrukkelijk haar stempel op die wedstrijd. Met de openingstreffer, twee assists en een belangrijk aandeel in de 4-0. Dat zij werd uitgeroepen tot PowerGirl Radio Powervrouw van de wedstrijd, was een passende beloning. 'Voor de prijs moet ik nog een mooi plekje vinden op mijn kamer.' Het was de tweede maal dat zij op die manier werd onderscheiden. 'Twee jaar geleden kreeg ik de prijs toen ik als invaller twee keer scoorde tegen Heerenveen.' Combineerde Manon het voetballen aanvankelijk met een studie aan de Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding, de dubbele fysieke belasting maakte dat moeilijk vol te houden. Momenteel zit zij in het tweede jaar van een business studie en werkt af en toe als personal trainer in een sportschool in haar woonplaats Oudewater. 'Dat gaat nu goed. Af en toe is het wat druk, maar dat ben ik wel gewend. Ik houd niet zo van stilzitten.' Met een contract bij ADO Den Haag dat aan het eind van het seizoen afloopt, weet zij nog niet wat de toekomst zal brengen. 'Ik wacht wel af wat er op mijn pad komt en sta voor alles open.' Ook voor bijtekenen bij ADO Den Haag, want 'ik voel mij hier erg op mijn plek.'

Roeland Gelink

In actie tegen Ajax.

TERUGBLIK ADO 1

TWEE ZEGES, EEN NEDERLAAG MET OOGST UIT OPLEIDING ALS GROOTSTE WINST

EEN **KORTE TERUGBLIK** DITMAAL. SLECHTS DRIE DUELS OMVATTEND. MET TWEEMAAL WINST EN EENMAAL VERLIES. ECHTER, DE **GROOTSTE WINST** IS DE **OOGST** VAN DE **OPLEIDING**. NA RON BOAKYE, ILLIAJH DE RUIJTER, LORENZO MAASLAND MAAKTEN IN DE AFGELOPEN PERIODE JAYNILSON GEOFFERY, ISSAC DIJKHUIZEN EN JOEY BRANDT HUN **EERSTE MINUTEN** IN HET KEURKORPS VAN ADO DEN HAAG. EEN VOORZICHTIG BEGIN VAN EEN **VERSTANDIG BELEID**: WAAR MOGELIJK DOORSTROMING BEVORDEREN VANUIT EIGEN OPLEIDING MET AF EN TOE EEN COMPLEMENTAIRE VERANTWOORDE AANKOOP VAN BUITENAF. NU MAAR HOPEN, DAT DE **INGEZETTE KOERS** NIET BEZWIJKT ONDER DE DRUK VAN HET MOETEN PROMOVEREN. WAT WIJ OOK GRAAG WILLEN, DAT WEL.

29 NOVEMBER 2024

ADO DEN HAAG-FC EMMEN 2-1 (2-1)

Steven van der Sloot en Joel Ideho feliciteren tweevoudige schutter Alex Schalk.

Wat kan het snel gaan met een prille loopbaan als die van Illajh de Ruijter. Eigenlijk nog speler van Onder 19, op 1 november uit tegen FC Eindhoven zijn debuut makend in het eerste elftal, een dag later voor het eerst uitkomend voor Onder 21 uit tegen FC Twente-Heracles, toen weer even terug naar Onder 19, uit tegen Go Ahead Eagles, op 13 november oefenen met het eerste bij RKC Waalwijk om vervolgens totaal onverwacht het basisdebuut in ADO 1 te maken tegen FC Emmen. November 2024 is voor de relatief kleine rechterverdediger een grote mooie droom van een jonge voetballer. Eigenlijk zou Ronny Boakye als linkerverdediger

opdraven, maar hij kreeg in de warming up fysieke klachten. Trainer Darije Kalezic loste het probleem op door rechterverdediger Steven van der Sloot naar links te verhuizen en op rechts een plek te reserveren voor De Ruijter. En dat vertrouwen beschaamde de jonge verdediger niet. Sterker, hij leverde de assist van het openingsdoelpunt van Alex Schalk. De Ruijter speelde zich vrij, maar gaf niet de voor de hand liggende scherpe voorzet, maar legde de bal terug richting tweede lijn, waar Schalk vrij stond en doel treffend uithaalde.

Een voorsprong vasthouden was ADO's probleem in de voorgaande twee wedstrijden. Wel, binnen een minuut verdween de voordelige marge ook. Op een wel heel miraculeuze wijze. Matteo Waem werd in de sprint verslagen door Emmenaar Julius Kade, die vervolgens vanaf rechts naar het Haagse doel dreef. Daar liet Steven van der Sloot hem struikelen en de bal rolde via Diogo Tomas en doelman Kilian Nikiema in het doel. Dag voorsprong, alweer...

FC Emmen pakte vervolgens korte tijd een optisch overwicht en creëerde kansen. Kelian Nsona glipte langs De Ruijter, maar bij zijn inzet vloog de bal voorbij het Haagse doel. Daarna pakte ADO Den Haag op basis van inzet en bezieling definitief het initiatief zonder het uit handen te geven en schiep zich tal van kansen. Jari Vlak wilde een fraaie passeeractie afronden, maar doelman Luca Unbehaun weerde de bal. In de rebound schoot Lee Bonis het leer wel tegen het net, maar deed dit vanuit buitenspelpositie. In de 42e minuut kwam ADO Den Haag dan wel op de verdiende voorsprong. Joel

ADO's allereerste doelpunt in Cambuurs gloednieuwe Kooijer Stadion: een stoffie van Lee Bonis over doelman Thijs Jansen, waarmee hij de stand op 1-1 brengt.

Ideho plaatste de bal na een creatieve passeeractie naar Schalk, die er geen controle over kreeg. Bonis veroverde alsnog de bal en gaf deze met de hak mee aan de langs snellende Schalk. En deze haalde maar weer doel treffend uit.

Op enkele momentjes na domineerde ADO Den Haag ook na rust. Acties met Schalk, Bonis en Vlak hadden een bekroning verdiend, maar kregen deze niet. Voor de garantie van de driepunter moest worden gewacht op het eindsignaal van scheidsrechter Martijn Vos. Opluchting, dat ADO Den Haag ditmaal won? Ja, maar ook een bevestiging van het goede spel van de laatste tijd. Hoe tegenstrijdig dit ook was ten opzichte van de eerder geboekte resultaten.

Scoreverloop: 7. Schalk 1-0, 8. Nikiema (in eigen doel) 1-1, 42. Schalk 2-1.

Scheidsrechter: Vos

Gele kaarten: Bonis (ADO Den Haag), Nsona (FC Emmen)

Toeschouwers: 7.378

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; De Ruijter, Tomas, Waem, Van der Sloot; Kilo, Vlak; Van Mieghem (54. Maasland), Schalk, Ideho; Bonis.

Opstelling FC Emmen

Unbehaun; Te Wierik, Mulder, Vos, Nunumete (83. Rogulj); Kade (65. Martin), Rhein, Wagner; Hawkins (65. Landu), Evina (65. Sadiku), Nsona.

7 DECEMBER 2024

SC CAMBUUR-ADO DEN HAAG 2-1 (1-0)

De selectie was al gewend aan absentie van de langer geblesseerden. Zij was daarop ingesteld. Maar ja, als de recente routiniers en op gezette tijden ook sterkhouders afhaken? Zoals Alex Schalk en Daryl van Mieghem, tja, dat doet zich op een of andere wijze gevoelen. Van hun vervangers, veelal youngsters, mag je geen volledige compensatie verlangen. Het is al prachtig, als Illiajh de

Ruijter en Lorenzo Maasland weer minuten in het eerste maken. Voor Maasland betekende Cambuur uit zijn basisdebuut. De kennismaking met het gloednieuwe Kooi Stadion in Leeuwarden leverde geen triomf op. Hoewel lang gelijke tred werd gehouden met de gastheren ging ADO Den Haag sportief weer de boot in. En opnieuw vielen belangrijke arbitrale beslissingen bepaald niet in Haags voordeel. De openingstreffer der Friezen mocht als een respectabel uitvloeisel van een knap staaltje combinatievermogen worden gezien.

En Lee Bonis mocht weer een doelpuntje op zijn conduitestaat bijschrijven via een strafschop. Trouwens, de Noord-Ierse international kende bij een eerdere doelpoging weinig mazzel. En het Haagse collectief mocht zich over een volslagen gebrek aan mazzel beklagen, toen scheidsrechter Martin van de Kerkhof bij een aangeschoten handsbal van Steven van der Sloot een stipnotering ten gunste van de Friezen waard vond. En dat aan het begin van de slotfase. Daar viel niet meer tegenop te boksen. Weer was het vertoonde spel best hoopgevend, maar het resultaat deed de ploeg opnieuw verder verwijderen van de doelstelling, die promoveren heet.

Dan maar zes punten in de resterende (thuis)duels van het kalenderjaar 2024, tegen MVV en TOP Oss. Elke keer jezelf moed insprekend. De positieve zijde van de balans: met Jaynilson Geoffrey maakte dit seizoen, dat nog niet eens halverwege was, de vierde speler uit de opleiding zijn debuut in het eerste. Tel daarbij op, dat uit eigen opleiding vorig seizoen of nog eerder hun opwachting in het geelgroene keurkorps maakten (Nikiema, Houwaart, en De Bruin), dan kan gerust met de oogst van zeven worden gesproken van een vruchtbare opleiding. Prachtige ontwikkeling, zoals eerder is betoogd in dit blad. Maar ja, er moeten ook resultaten worden behaald. Dat geluk ontbeert nog, anders komt dat mooie streven van zelf opleiden toch weer onder druk te staan.

Scoreverloop: 22. Van Mullem 1-0, 73. Bonis 1-1, 80. De Leeuw (strafschop) 2-1.

Scheidsrechter: Van den Kerkhof

Gele kaarten: De Leeuw (SC Cambuur), Waem en Bonis (ADO Den Haag)

Toeschouwers: 12.384

Opstelling SC Cambuur

Jansen; Poll, Nieling, Van Mullem, Nartey (65. Rölke); Diemers (89. Kieftenbeld), Souren, Alhaff (65. De Leeuw); Souren, Balk (84. Ottesen), Pauwels (84. De Jong).

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; De Ruijter (76. Boakye), Tomas, Waem (84. Houwaart), Van der Sloot; Lourens (57. De Bruin), Kilo, Vlak (84. Geoffrey); Maasland (46. Mohammad), Bonis, Ideho.

13 DECEMBER 2024

ADO DEN HAAG-MVV MAASTRICHT 2-0 (1-0)

Zonder routiniers en sterkhouders Alex Schalk en Daryl van Mieghem trad ADO Den Haag aan. Bovendien viel routinier Diogo Tomas al na een kwartier geblesseerd uit. Ondanks alle tegenvallers pakte ADO Den Haag met al die invallers helemaal verkeerd uit. Nu gaf MVV wel alle gelegenheid tot combineren door veel ruimte tussen de linies te laten. De formatie van trainer Darije Kalezic maakte er gretig gebruik van, al bleef rendement lang achterwege. Het moest aanvankelijk komen van de bevestigingen van Joel Ideho, die met een keer binnendoor succesvol aanlegde door de openingstreffer op zijn naam te brengen. Passeeracties buitenom wil nogal eens foutieve passes tot gevolg hebben, maar een keer maakte Ideho daarop een uitzondering. Anderen behoeften de bal maar te toucheren, maar er was geen Hagenaar in de Maastrichtse doelmond te bekennen. Alleen in het achterveld verscheen Steven van der Sloot. Echter, deze kon niet optimaal bij de bal komen, waardoor zijn inzet tegen het zijnet belandde.

Na rust domineerde ADO Den Haag volkomen. Met weer een treffer van Ideho als resultaat. Met dank aan de goed doorzettende Steven van der Sloot die profiteerde van een misverstand tussen twee MVV'ers en de assist voor de rake kopbal van Ideho afleverde. Lee Bonis had de 3-0 op zijn schoen, maar zijn poeier uit een vrije trap eindigde op de paal. In de loop van de tweede helft schudde trainer Darije Kalezic weer eens aan de boom van de opleiding en oogstte daarbij opnieuw twee debutanten: Issac Dijkhuizen en Joey Brandt. Bekeken vanuit deze optiek moet er natuurlijk niet worden gezeurd over matig spel en dat het maar MVV was, dat bovendien met de gedachten al bij het volgende duel was (thuis voor de beker tegen Feyenoord). Het is mooi te zien,

Joel Ideho krijgt het op zijn heupen en passeert tegenstanders binnendoor en buitenom.

dat de opleiding levert en niet zo'n beetje ook. En, er komt nog meer aan, dit seizoen.

De victorie op MVV impliceerde geen stijging op de ranglijst, wel kroop de thuisclub dichterbij de brede middenmoot, die helemaal niet veel in punten achterstaat bij de toppers. Wellicht kan een zege in de laatste (thuis)wedstrijd van het kalenderjaar 2024 tegen TOP Oss, de eerste return van de lopende competitie, wel een bevordering van enkele plaatsjes op de ranglijst opleveren. Maar dat leest u pas in het februari 2025-nummer van dit blad.

Scoreverloop: 35. Ideho 1-0, 48. Ideho 2-0.

Scheidsrechter: Blank

Gele kaarten: Vlak, Bonis, (ADO Den Haag) en Schenk (MVV).

Toeschouwers: 7.315

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot, Tomas (16. De Bruin),

Waem, Sylla; Kilo, Vlak; Lourens (88. Brandt); Mohammad (71. Dijkhuizen), Bonis, Ideho.

Opstelling MVV Maastricht

Matthys; Zeegers (20. Librici), Aktas, Coomans (46. Francis), Schenk; Kleinen, Smeets, El Basri (46. Braken); Siva Timas (61. Esajas), Mmaee, Buifrahi (85. Slegers).

VROUWENINTERLAND NEDERLAND-USA

DINSDAG 3 DECEMBER 2024. HET IN AMERIKAANSE SFEREN OMGETOVERDE BINGOAL STADION IS HET STRIJDTONEEL VAN DE VROUWENINTERLAND NEDERLAND-TEAM USA. VOLLE ARENA, SFEERVOL EN DE ORANJE LEEUWINNEN DEMONSTREERDEN ZEKER IN DE EERSTE HELFT EEN ALOM ERKEND EN GEWAARDEERD HOOG NIVEAU. EN ZIJ NAMEN EEN VOORSPRONG. ALLEEN JAMMER, DAT DE AMERIKAANSEN, 'S WERELDS NUMMER ÉÉN, TOCH UITEINDELIJK WONNEN MET 1-2. EEN MOOIE, ONVERGETELIJKE AVOND WAS HET WEL. MOOI, DAT DE CLUB DAARVAN ALS 'HOST' MOCHT OPTREDEN.

ADO-DOS op tweede kerstdag. Hier vecht Hennie den Engelse een luchtduel uit met doelman Nico van Zoghel tijdens een felle sneeuwbuï. ADO verloor met 0-2.

TOEN WAS
VOETBAL MET
KERST HEEL
GEWOON...

VOETBALLEN MET KERST KLINKT IN HET VASTELAND VAN EUROPA ALS VLOEKEN IN DE KERK. HOEWEL EEN EEUW TERUG – EN ZELFS TOT HALVERWEGE DE JAREN ZEVENTIG – WAS DAT HEEL GEWOON. RUIM VIJFTIG JAAR GELEDEN GAF DE KNVB TOE AAN DE STEEDS LUIDER WORDENDE ROEP OM DE FEESTDAGEN AAN HET EINDE VAN HET JAAR EEN FEEST TE LATEN ZIJN IN FAMILIESFEER EN À LA DE (WEST-)DUITSE BUNDESLIGA HET BEGRIP WINTERSTOP IN TE VOEREN.

Nee, dan Engeland. Daar geldt voor de laatste en de eerste maand van het jaar zelfs een dubbelprogramma. Want, vele families daar willen zeker op tweede kerstdag en rond de jaarwisseling feestvieren op de tribunes van hun favoriete clubs. De enige compensatie wordt veelal gevonden met (streek)derby's om verre reizen tot een minimum te beperken. Of een rondje FA Cupwedstrijden. Voetbal maakt deel uit van de amusementsindustrie. Met andere woorden: mensen vermaken in tijden, waarop zij niet op hun werk moeten verschijnen. Dus voetbal met bijvoorbeeld kerst en nieuwjaar. Wij, in Nederland, beperken ons met maar één traditionele uitzondering, die al meer dan een eeuw oud is: een wedstrijdje tussen de (inmiddels Koninklijke) HFC uit Haarlem en de Oud-Internationals.

Voetbal met kerst was bij ons jarenlang - al is dat inmiddels al jaren geleden – heel gewoon. En niet alleen voor profs, zoals wij deze kennen sinds de invoering in 1954, maar de KNVB liet met tweede kerstdag over de hele linie een complete competitieronde draaien. Kom daar nu eens om...

Kersttoernooi HVV

Kijken terug in de historie van ADO Den Haag, dan belanden wij in 1920. Toen geen competitievoetbal, maar wel een heus kersttoernooi om de Kesslerbeker bij HVV, inmiddels ook Koninklijk. Toen verloor ADO met 2-0 van de toen nog niet koninklijke HFC. Drie jaar later stond in het kader van de Kesslerbeker HVV-ADO op het programma, maar die wedstrijd ging vanwege de winterse omstandigheden niet door en werd verschoven naar 29 mei 1923. Op die dag won ADO van Quick met 1-0 door een doelpunt van Van Leersum en met 4-2 van VUC door onder meer twee treffers van Wim Tap. Daarmee werd ADO voor de tweede keer winnaar van het toernooi om de Kesslerbeker.

De verstgaande herinnering aan voetbal met kerst in competitieverband is de wedstrijd ADO-Hilversum op 26 december 1931. Deze ontmoeting eindigde in 2-2 met treffers van Gerard Tap en Toon Berg. In 1936 organiseerde ADO zelf een kersttoernooi in het Zuiderpark met zelfs een internationaal tintje. Op de tweede kerstdag verloor ADO met 1-4 van TURU uit Düsseldorf. Een dag later versloegen de (toen nog) rood-groenen het Luxemburgse Fola na strafschoppen, omdat het duel in 1-1 was geëindigd.

Eerste duel in profvoetbal

De eerste wedstrijd na invoering van profvoetbal in Nederland bracht ADO naar Tilburg om er met 4-0 klop te krijgen van Willem II, de latere landskampioen. Kerstwedstrijden tegen toppers waren er ook. Tegen bijvoorbeeld Ajax en PSV, met volle tribunes. Op tweede kerstdag 1955 toog ADO naar Amsterdam, waar Ajax voor 15.000 toeschouwers met 2-1 nipt te sterk bleek. Op 26 december 1958 was ADO's eerste kerstwedstrijd in de Eredivisie voor 18.500 toeschouwers thuis tegen Ajax. Een enerverend duel met een wisselend scoreverloop, dat uiteindelijk met 3-4 verloren ging.

Natuurlijk, spelen met een witte kerst was geen uitzondering. Zoals op 26 december 1960, thuis tegen Alkmaar, een van de rechtsvoorgangers van AZ. De weersomstandigheden hadden toen wel invloed op de omvang van het bezoek aan het Zuiderpark. Met 9.000 toeschouwers in de bijna zonder ophouden voortdurende sneeuwbuien waren de eerlijk verdeelde treffers (1-1) nauwelijks te zien. Treffers met een Engelse aangelegenheid, van Hennie den Engelse van ADO en Johan Engelsma van Alkmaar.

Sneeuw en hagel

De best bezochte wedstrijd met kerst van ADO was de ontmoeting met ADO voor 26.000 toeschouwers in het Zuiderpark. Een spectaculaire confrontatie met een grillig scoreverloop. Net zo grillig als het weer die dag: sneeuw, hagelbuien en een zonnetje dat aangaf weer regenwater in het vooruitzicht te stellen. Ajax leek op haar gemak op de zege af te gaan door twee treffers van Klaas Nuninga. Maar ADO gaf zich – onder de bezielende leiding van aanvoerder Aad Mansveld – niet gewonnen. Harry Heijnen en Lex Schoenmaker (via een strafschoop) brachten de thuisclub dik terug in de wedstrijd. Maar uiteindelijk was ADO de sjaak. Met een onvervalste hattrick zorgde Sjaak Swart voor de Amsterdamse zege van 2-5.

Triest was de aftocht van Lambert Maassen. De kopspecialist van ADO was na een langdurige revalidatie hersteld van een knieletsel. In augustus 1968 begon zijn ellende, toen hij tijdens de oefenwedstrijd tegen Dinamo Kiev (5-1!) per brancard van het veld ging. Ditmaal, op tweede kerstdag, herhaalde dit tafereel. Dat betekende uiteindelijk het einde van de voetballoopbaan van de populaire spits, ofwel de Man met het 'Gouwe Hoof'. Eenmaal speelde de club als FC Den Haag met kerst. Dat was op 26 december 1973, toen de club thuis voor 6.875 toeschouwers won met 2-0

(Hans Bres en Kees Bregman) van FC Utrecht. Op andere feestdagen kwam de club sporadisch in actie. Te memoreren zijn ADO-DOS van 1 januari 1961 (4-1) en de vriendschappelijke ontmoeting van 31 december 1973 tussen Wippolder en FC Den Haag (1-6, met doelpunten van Cees Storm 2x, Aad Kila, Simon van Vliet, Joop Korevaar en Leen Swanenburg).

Een leuk en even opmerkelijk triviantje: de enige twee kalenderdagen, waarop ADO (FC) Den Haag nog nooit verloor zijn 29 februari en 31 december.

Overzicht kerstwedstrijden

26 december 1920:	ADO-HFC	0-2	(Kesslerbeker, toernooi van HVV)
26 december 1931:	ADO-Hilversum	2-2	(doelpunten Gerard Tap, Toon Berg)
26 december 1932:	ADO-EDO	1-2	(vriendschappelijk, doelpunt Toon Berg)
26 december 1936:	ADO-TURU Düsseldorf	1-4	(Kersttoernooi, doelpunt Toon Berg)
27 december 1936:	ADO-Fola (Lux)	1-1	(ADO w.n.s., Kersttoernooi, doelpunt Arie Schijf)
26 december 1945:	Neptunus-ADO	2-6	(vriendschappelijk)
26 december 1954:	Willem II-ADO	4-0	
26 december 1955:	Ajax-ADO	2-1	(doelpunt Lex Rijnvis)
26 december 1956:	ADO-Volendam	3-2	(beker, doelpunten Jan Verhoek, Mick Clavan en Lex Rijnvis)
26 december 1957:	Sliedrecht-ADO	0-5	(beker, doelpunten Theo Timmermans 2x, Lex Rijnvis 2x, Carol Schuurman)
26 december 1958:	ADO-Ajax	3-4	(doelpunten: Carol Schuurman 3x)
26 december 1960:	ADO-Alkmaar	1-1	(doelpunt: Hennie den Engelse)
26 december 1962:	ADO-DOS	0-2	
26 december 1965:	Telstar-ADO	2-2	(doelpunten: Kees Aarts, Harry Heijnen)
26 december 1966:	Fortuna'54-ADO	1-3	(doelpunten: Aarts 2x, Harry Heijnen)
26 december 1967:	ADO-PSV	0-0	
26 december 1968:	ADO-Ajax	2-5	(doelpunten Harry Heijnen en Lex Schoenmaker)
26 december 1973:	FC Den Haag-FC Utrecht	2-0	(Hans Bres, Kees Bregman)

Op tweede kerstdag 1956 won ADO met 3-2 het bekerduel met Volendam. Voor de aftrap werd doelman Jaap Aaltje Keizer gehuldigd voor zijn 250e wedstrijd voor de Wijdbroeken en kreeg van ADO een schilderij van de Hofvijver.

DE HAAGSE DERBY (DEEL 7)

NIET OM HET 'ECHIE', MAAR TERUG OP VRIENDSCHAPPELIJKE TOER

ADO'S DERDE SEIZOEN IN DE EREDIVISIE STOND VANAF HET BEGIN IN HET TEKEN VAN EEN VERSTERKTE DEGRADATIE IN DE EREDIVISIE: DRIE DEGRADANTEN IN PLAATS VAN TWEE. IN DE VOORBESCHOUWINGEN MEENDEN KRANTEN DAT DAARDOOR "ELINKWIJK, BLAUW WIT, VVV (DAT HET ZONDER KLAASSENS EN SPIKOFSKI MOET DOEN), ADO, VOLENDAM EN SITTARDIA DE KOMENDE MAANDEN MET ENIGE BEZORGDEHEID TEGEMOET GAAN". GEZIEN DE LATERE EINDSTAND HADDEN ZE GEEN ONGELIJK.

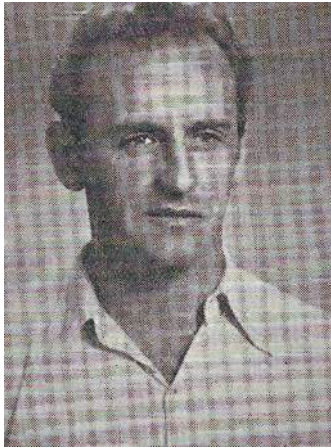

Frans Kok, de politieman die van ADO overstapte naar SHS.

'ADO vertrouwt op oud kern' was een kop boven een andere voorschouwing. En inderdaad waren er in de zomer maar weinig mutaties. Omdat doelman Frans Kok naar SHS was vertrokken, werd Joop Niezen (de latere hoofdredacteur van Voetbal International) teruggehaald van AGOVV. Uit de jeugd kwamen Theo Verlangen, Jacques Smit, Martin van Vianen, Hannie Aardse en Peter Hoet, allemaal spelers die in de jaren, die volgden, een mooie loopbaan zouden hebben. Een eind kwam aan de loopbaan als semiprof bij ADO van Karel Jansen (naar DHC), Wim Timmermans en George van Rosmalen die naar de ADO-amateurs gingen.

Wel nieuw was de rol van de op dat moment 41-jarige Herman Choufoer (voormalig speler en latere voorzitter), die was aangesteld als technisch manager en als zodanig verantwoordelijk was voor de selectie en de opstellingen. Dat laatste uiteraard in overleg met Rinus Loof, die als trainer was aangebleven. Vier dagen voor de derby oefenden de Rood-Groenen in het Zuiderpark tegen Arsenal, een wedstrijd die eindigde in een daverende 0-7 zege voor The Gunners.

In tegenstelling tot ADO had het uit de eredivisie gedegradeerde SHS zich op papier wel danig versterkt. De meest opvallende wijziging deed zich voor in de voorhoede waar trainer Franz Fuchs op de bank de positie van Ron Dellow had ingenomen. Doelman/politieagent Frans Kok van ADO nam de taak van Piet van Anraad als vervanger voor de geschorste Wim Landman over. In de

**Franz Fuchs,
de nieuwe trainer
van SHS.**

aanval waren Theo Spierings van Helmond en Jan Dahrs van Blauw Wit nieuwe aanwinsten die ervoor moesten zorgen dat 'de groenen van de kust' beter zouden presteren dan ze uiteindelijk zouden doen. Ook nieuw was Fred Eckhardt die- evenals Kok – van ADO kwam.

Alles was matig op de regenachtige zondag van 16 augustus 1959 op Houtrust. Het weer dus, ook het spelniveau van zowel SHS en ADO. Voorts kon de leiding van scheidrechter La Croix kon niemand bekoren. Vooral de fans van SHS ergerden zich vanaf de aftrap tot aan het laatste fluitsignaal. En aan de kwaliteiten van nieuwe spits Theo Spierings bijvoorbeeld die – ondanks zijn treffer - veel langzamer bleek dan vooraf was gedacht. Aan de acties van rechtsback Pim van de Meent, de latere trainer van FC Amsterdam en FC Den Haag, die zo beroerd speelde dat de nieuwe trainer Franz Fuchs hem met veel bombarie wisselde. Een lichtpuntje voor de Scheveningers was het spel van ex-ADO-doelman Frans Kok, die meer indruk maakte dat zijn opvolger Joop Niezen. Iets dat een plaatselijke krant tot de conclusie bracht dat 'ADO z'n beste keeper had verkocht'.

Vanaf het begin van deze editie van de Haagse derby had de SHS-aanval constant problemen met ADO's buitenspelval. Nadat Roel Timmer een vroege kans op het openingsdoelpunt had gemist door de bal – nadat hij doelman Kok al was gepasseerd – toch naast te schieten, was SHS even later wel succesvol toen het leer na een door Cees IJspelder genomen vrije trap bij Spierings kwam, die hard en laag langs doelman Niezen schoot (1—0).

Een helft lang was SHS de bovenliggende partij, na de hervatting waren de rollen totaal omgekeerd en ging

ADO beter spelen. De uitstekend keepende Frans Kok stopte een paar gevaarlijke inzetten, maar kon uiteindelijk niet voorkomen dat hij door Harry Vreken van dichtbij werd gepasseerd, nadat Carol Schuurman een sprintje van Pim van de Meent had gewonnen en vervolgens de bal tegen de paal had geknald.

**Pim van de Meent,
vervangen door
Eddie Moreels.**

Toen Van de Meent gevaarlijk terugspeelde op Kok greep trainer Fuchs in door met veel bombarie Van de Meent uit het veld te halen en hem te vervangen door Eddie Moreels die rechtsbuiten ging spelen. IJspelder werd daardoor rechtsback. Nadat Niezen nog een inzet van Spierings met de voet had gekeerd, werd het toch 2-1 toen bij een uitval Fred Eckhardt de bal kreeg, door ADO's verdediging slalomde, Niezen passeerde en daarna eenvoudig scoorde. Niezen onderscheidde zich even later nog een door een enorm schot van Arie de Wit te keren. Aan de andere kant keerde Kok even bravoureus een inzet van Jan Verhoek. Uiteindelijk werd het toch 2-2 door Theo Timmermans, die zeven minuten voor tijd Kok passeerde; via de toestormende IJspelder verdween de bal uiteindelijk in het doel (2-2).

Een week later, zondag 23 augustus, de eerste speeldag van de competitie, zou het Choufoer direct duidelijk worden, dat zijn rood-groene brigade inderdaad een zwaar seizoen tegemoet ging. ADO was slecht aan de thuiswedstrijd tegen Willem II begonnen en stond na 57 minuten met 1-3 achter. Uiteindelijk slaagden Schuurman (afstandsschot) en Rijnvis er nog in om ADO langszij te brengen, maar echt overtuigend was het in het Zuiderpark allemaal niet. Uiteindelijk zou ADO zich in de Eredivisie op het nippertje redden. Uit de laatste negen wedstrijden werden maar

acht punten behaald, met o.a. een knappe 2-1 overwinning op de aanstaande kampioen Ajax. Met nog één wedstrijd te spelen had ADO 30 punten en was daarmee nog niet veilig. SC Enschede, Rapid JC en MVV hadden óók 30 punten, Elinkwijk en Blauw Wit 29 en Fortuna'54 28 punten. Eén van deze clubs zou de derde degradant worden (naast Volendam en Sittardia). De slotdag was dus zeer spannend. MVV en ADO konden zich beide veilig stellen door tegen elkaar in Maastricht gelijk te spelen; en dat gebeurde (dus?) ook, waardoor ADO als twaalfde eindigde. Uiteindelijk moest een beslissingswedstrijd bepalen wie als derde club moest degraderen. Omdat Blauw Wit in het Feyenoord-

stadion met 1-0 verloor van Elinkwijk werden de Amsterdamse zebra's naar de Eerste Divisie verwezen. Ook SHS begon het seizoen met een puntdeling. Bij Helmondia'55 werd het 1-1, direct gevolgd door drie nederlagen waarvan twee op Houtrust. Halverwege het seizoen kwam het voortbestaan van SHS weer eens in gevaar. De club werd gered door oud bestuurslid Theo Frehling.

In de competitie werden 34 punten gehaald uit 32 wedstrijden. Goed voor een positie in de top van de middenmoot.

ZONDAG 16 AUGUSTUS 1959

SHS-ADO 2-2 (1-0)

Scoreverloop: 14. Spierings 1-0, 60. Vreken 1-1, 70.

Eckhardt 2-1, 83 IJspelder (in eigen doel) 2-2

Toeschouwers: 10.000

SHS

				Kok (Eype)
	Van de Meent (Moreels)	Beekhuizen		Van Geen
	Zuidegeest			De Wit
IJspelder	Dahrs	Spierings	Dekker	Eckhardt

Mick Clavan	Theo Timmermans	Schuurman	Timmer (Cock Clavan)	Vreken
	Haak (Den Engelse)		Jan Verhoek	
Kleindijk (80. De Lugt)	Jans			Scherpenisse
			Joop Niezen	

ADO

HISTORISCHE STADIONS

DEEL 3 VS-STADIONS WAAR ADO SPEELDE...

HOE HARDER DE WEDSTRIJD, DES TE MEER AMUSEMENT...

Opnieuw even terug naar het voor ADO gedenkwaardige jaar 1967. Het jaar van de onvergetelijke toer van zeven weken door de VS. Sport bedrijven zoals het daar op topniveau gaat: vliegtuig in en vliegtuig uit, naar grote imposante stadions en wedstrijden spelen onder base- en basketbalachtige namen. Om ook soccer een plek te bezorgen in de amusementsindustrie in de States. Jan-Hermen de Bruijn dook in de historie van wedstrijden en stadions. Hieronder deel 3 van zijn diepgravende verhaal.

Tussen ADO's beide grote VS-reizen lagen elf dagen. Een periode, waarin ADO drie thuiswedstrijden in het 'eigen' Kezar Stadium in San Francisco afwerkte. En daarin ongeslagen bleef. Op woensdag 21 juni lukte het de Hagenaars om voor de tweede keer een wedstrijd tijdens de VS-trip af te sluiten met een zege van 6-1. Het voor Detroit uitkomende Glentoran Belfast was het slachtoffer en dat terwijl ADO nog steeds kampte met flink wat blessures (Lambert Maassen, Joop Jochems en Lex Schoenmaker). Jan Villerius en Harry Vos daarentegen waren wel terug in de ploeg van trainer Ernst Happel. Voor de administratie het scoreverloop: Houwaart 1-0, 21. Aarts 2-0, 24. Aarts 3-0, 44. Houwaart (strafschop) 4-0, 53. Taylor 4-1, 58. Advocaat 5-1, 78. Pas 6-1.

Ook vier dagen later op de warme zondag van 25 juni creëerde ADO tegen Aberdeen (Washington Whips) een regen aan kansen. Het verschil met de wedstrijd tegen de Noord-Ieren was, dat ADO de kansen tegen de Schotten niet benutte. Tot groot genoegen van de Amerikaanse gastheren was het uiteindelijk doelpuntloos geëindigde ADO-Aberdeen een bikkelharde wedstrijd, die scheidsrechter Rigor Bolanos uit El Salvador geen moment onder controle had. Tot genoegen van de organisatoren. De Amerikaanse bond deed er alles aan om geïnteresseerde kijkers aan te tonen, dat voetbal wel degelijk fysiek spektakel kon bieden en geen 'sport voor

Het programmablade van Wolves-ADO in LA Coliseum.

watjes' was. Extra tumult ontstond nog in de laatste minuut, toen de spits van Aberdeen ADO-doelman Ton Thie omspeelde, scoorde en daarna tot zijn ontzetting merkte dat scheidsrechter Bolanos de treffer niet toekende. De Schotten waren zo boos dat ze de El Salvadoraan woedend achtervolgden, tot in de kleedkamer. In een poging meer kijkers naar de Golden Gate Gales (ADO dus) te lokken was het op woensdag 28 juni 'Kids Night' in het Kezar stadium. Bovendien kwam Wolverhampton Wanderers (Los Angeles Wolves) ADO's grootste concurrent om de titel in Western Division op bezoek. Dat zorgde inderdaad voor een extra toeschouwers kwamen op deze woensdagavond volledig aan hun trekken. ADO-Wolves was een spijkerharde wedstrijd vol woeste overtredingen, vechtpartijen en drie rode kaarten. Twee voor Engelse spelers en één voor Harrie Heijnen. Met tien tegen negen lukte het ADO uiteindelijk om de overwinning naar zich toe te trekken. Piet de Zoete was kort voor rust de maker van het enige doelpunt. Ernst Happel was bij de wedstrijd niet aanwezig. Hij was volgens afspraak op 26 juni op vakantie te

De beroemde poorten van het LA Coliseum, het hoofdstadion van Olympische Spelen van vroeger en de toekomst. En waar ADO in 1967 speelde tegen Wolverhampton Wanderers.

Het Coliseum is één van vier Olympische stadions waar ADO ooit speelde. De andere drie zijn het Antwerpse stadion Het Kiel (van de Spelen in 1920 en waar FC Den Haag vriendschappelijk speelde op 31 oktober 1972 bij Beerschot (1-1, doelpunt ADO van Dick Advocaat), het Amsterdamse Olympisch Stadion (waar de Spelen van 1928 werden gehouden) en het Luzhniki Stadion in Moskou (de Spelen van 1980) waar FC Den Haag in 1972 Spartak Moskou trof in het Europa Cup II-toernooi. In 2018 was ook de WK-finale in het Luzhniki Stadion. Het andere WK-finalestadion waar de Haagse club ooit speelde is het Wankdorf Stadion van Bern. Daar werd West-Duitsland in 1954 wereldkampioen en in 1987 speelde FC Den Haag er tegen Young Boys.

gaan en naar Wenen gevlogen. Rinus Loof was naar San Francisco gereisd om hem te vervangen.

LOS ANGELES – MEMORIAL COLISEUM

Geen enkele speler die bij ADO-Wolves in het veld stond, kreeg de kans van het slagveld te herstellen. De volgende ochtend moesten beide ploegen vroeg het vliegtuig in omdat twee dagen later... de replay op het programma stond. Die replay was een idee van de Amerikaanse organisatoren die hadden gepland dat iedere deelnemende club niet alleen éénmaal tegen een andere 'gastploeg' speelde, maar ook de meest nabije club nog

een keer zou ontmoeten. Zodoende waren er voor elke ploeg twee derby's in het programma opgenomen. San Francisco en Los Angeles liggen dicht bij elkaar, althans voor Amerikaanse begrippen. In werkelijkheid is de afstand ruim 600 kilometer. Het uurtje vliegen tussen de grootste steden van Californië was voor ADO het begin van de tweede grote reis dwars door de States. En bood de club de kans om te spelen in wat waarschijnlijk het meest vooraanstaande stadion is waar ADO (FC Den Haag) ooit speelde: het ruim 100 jaar oude, uit 1923 stammende, LA Coliseum (nu Los Angeles Memorial Coliseum). Voor ADO's bezoek waren in het Coliseum in 1932 al eens de Olympische Spelen gehouden. In 1984 vonden in het Coliseum – als eerste stadion ter wereld – voor de

tweede keer 'de Spelen' plaats. En, tussen 14 en 30 juli 2028 zullen de Spelen daar voor de derde keer worden gehouden. Met wéér het Coliseum als middelpunt.

Onder alle stadions van de wereld nemen arena's waar ooit Olympische Spelen zijn gehouden, altijd een voor-aanstaande plaats in. Daar werd immers door de beste sporters ter wereld sportgeschiedenis geschreven. En verhalen voor de eeuwigheid.

Vrijdag 30 juni 1967 waren de ADO-spelers dus een pieklein onderdeel van de unieke historie van het Coliseum. Bij de Olympische Spelen van 1932 was er voor de eerste keer een Olympisch dorp. En ook werd het erepodium geïntroduceerd. Het Coliseum diende tijdens de Spelen als locatie voor het veldhockey, gymnastiek, het springconcours van het paardensporte-

ADO maakt kennis met de piste van LA Colosseum.

venement en atletiekwedstrijden. En natuurlijk – net als in 1984 - de openings- en sluitingsceremonie. Die van 1984 was op dat moment de spectaculairste ooit. Verpletterend was destijds het beeld van een astronaut die met een raket (officieel jetpack) op de rug het stadion binnen vloog, een rondje draaide en vervolgens keurig landde.

De geschiedenis van het Coliseum (inderdaad genoemd naar en lijkend op het Romeinse bouwwerk in Rome) begon ruim een eeuw geleden. Het voetbalmonument werd in het begin van de Jaren Twintig gebouwd als eerbetoon voor veteranen uit de Eerste Wereldoorlog en in 1923 in gebruik genomen. Sindsdien was het de thuisbasis van veel geweldige evenementen, waaronder dus twee Olympische Spelen, de Super Bowl, de World Series, meerdere college football-teams, twee

NFL-franchises en – in 1967 – de voetballers van de Los Angeles Wolves.

In het eerste decennium had het – als thuisbasis van het USC Trojans football-team - 75.000 zitplaatsen.

Die capaciteit werd verhoogd tot meer dan 101.000 voor de Olympische Zomerspelen van 1932. De geschiedenis

Lambert Maassen en Henk Houwaart ten aanval namens ADO. Ernie Hunt ligt namens Wolves dwars.

van professioneel American Football – de belangrijkste sport van de VS - in het Coliseum begon in 1946, toen Dan Reeves, de eigenaar van de Cleveland Rams, zijn team naar de stad verhuisde. Dat was de eerste keer, dat een NFL-team, dat van de oostkust naar de westkust verkaste. De Rams zouden meer dan drie decennia in het Coliseum spelen voordat ze begin 1980 naar het Anaheim Stadium (ook in Los Angeles) verhuisden. Later zouden ze er nog eens voor twee korte periodes terugkeren. De laatste keer tussen 2016 en 2019, toen ze elders een nieuw stadion bouwden. Dat stadion, het 70.000 plaatsen tellende SoFi Stadium, zal in 2026 plaats van handeling zijn van acht wedstrijden van het WK voetbal en twee jaar later ook een grote rol spelen bij de Olympische Spelen.

Passend bij de prominente statuur van het Coliseum s dat dààr ook de eerste Super Bowl plaats vond. Die primeur op 15 januari 1967 gold de kampioenswedstrijd tussen de NFL (National Football League)-kampioen Green Bay Packers en de destijds opkomende AFL (American Football League)-kampioen Kansas City Chiefs. Het was de eerste keer dat de twee competities het seizoen beëindigden met het spelen om één kampioenschap. De prijs van een ticket was anno 1967 (het jaar waarin ADO op bezoek zou komen) \$ 12.

Oorspronkelijk heette het evenement de 'AFL-NFL World Championship Game'. Chiefs-eigenaar Lamar Hunt stelde de term 'Super Bowl' voor om de wedstrijd op een betere manier te kunnen promoten. De naam werd in 1969 bij Super Bowl III pas officieel. Sindsdien worden ook de Romeinse cijfers gebruikt. Een jaar later fuseerden de twee competities en sindsdien is de naam 'Super Bowl' synoniem – althans in de VS – voor het grootste sportevenement ter wereld.

De eerste officiële voetbalwedstrijd in het Coliseum was de WK-kwalificatiewedstrijd Verenigde Staten-Mexico op 7 maart 1965. Voor 22.750 toeschouwers werd het 2-2. Opmerkelijk genoeg speelde Mexico (86) sindsdien vaker in het Coliseum dan het Amerikaanse nationale team (22 officiële en officieuze wedstrijden). Alleen in het eigen Azteca-stadion in Mexico City speelde Mexico meer wedstrijden dan in Los Angeles.

In 1967 was het Coliseum de thuisbasis van de Los Angeles Wolves. Een zeldzaamheid voor een 'soccerclub'. Tien jaar later (tussen '77 en '81) bijvoorbeeld speelden er de befaamde Los Angeles Aztecs, waarvoor ook John Cruiff uitkwam. Zij speelden trouwens ook in het immens grote Rose Bowl in Pasadena, onder meer bekend van de WK-finale tussen Brazilië en Italië in 1984. Twintig kilometer verderop bood het Coliseum vooral onderdak aan traditionele Amerikaanse sportclubs als de USC Trojans, de NFL's LA Rams (1946-1979; 2016-2020), LA Chargers (1960, 2018-2020) en LA Raiders (1982-1994), de XFL's LA Extreme (2001), de MLB's LA Dodgers (1958-1961) en verschillende andere professionele sportteams. Tegenwoordig heeft het stadion een capaciteit van 77.500 zitplaatsen. Het meest iconische kenmerk van het Coliseum is de oostelijke ingang, met de toren voor de Olympische fakkel, twee levensgrote bronzen beelden en vijftien grote witte bogen. Deze zijn ook prominent te zien op de foto's die in 1967 werden gemaakt, toen de ADO-spelers op de donderdagmiddag voor de wedstrijd het kolossale stadion (bijna 100.000 zitjes) verkenden. Daarvan zijn er een dag later slechts 11.572 bezet als ADO en Wolves voor de tweede keer in 48 uur tegen elkaar staan in voor wat – achteraf gezien – de beslissende wedstrijd van ADO's Amerikaanse reis zou blijken.

Na de 1-0 zege van twee dagen eerder hadden de Hagenaars Wolves op de ranglijst gepasseerd. Die voor-sprong verspeelden zij in Los Angeles, vooral als gevolg van het spelen van wedstrijden in korte tijd. De semiprofs

ADO in Disneyland.

van ADO hadden te veel kracht verspeeld. René Pas, Harry Vos en Piet de Zoete vielen in het Coliseum geblesseerd uit. Alleen de eerste twee mochten vervangen worden, zodat ADO een groot deel van de tweede helft met tien man speelde. De stand was op dat moment al 1-0 door een goal van Terry Wharton (48). Later kreeg het Haagse tiental nog een treffer tegen. Alun Evans (75) was de maker. Voor meer over het Coliseum zie:

<https://www.youtube.com/watch?v=53QgP2RY1VQ>

Hennie Ardesch, Harrie Heijnen en Joop Jochems in Dallas voor het gebouw, vanwaar Lee Harvey Oswald Amerikaans president John F. Kennedy doodschoot (zie kruisje rechtsboven).

ADO verbleef in Los Angeles tussen 29 juni en 3 juli in het zeer luxueuze, twaalf etages hoge Sheraton-Wilshire Motor Inn aan de Wilshire Boulevard. De Boulevard heeft de bijnaam 'America's Champs-Élysées' en is bekend

Cotton Bowl, Dallas, tijdens een Super Bowl. In 1967 speelde ADO er (soccer) tegen Dundee United.

van het verderop gelegen Beverly Wilshire waar de film 'Pretty Woman' werd opgenomen. Het vrije weekend, dat na al die wedstrijden op het programma stond, leverde opnieuw iconische foto's op. Het gezelschap ging namelijk naar Disneyland, destijds nog het enige Disneyland (tegenwoordig zijn er acht). Het park in Californië dateert van 1955 en had destijds in Main Street, USA als de belangrijkste attractie. De bekende groepsfoto van ADO werd voor de hoofdingang gemaakt.

Op 3 juli wisselde ADO – zo'n 2.000 kilometer naar het zuidwesten in Dallas, Texas - de illustere Wilshire Boulevard in voor het veel minder glamoureuze Southland Centre. Wel verbleven de spelers opnieuw in een luxueus Sheraton Hotel. Een dag na aankomst in Dallas vierden de ADO-spelers, samen met de rest van het land, de belangrijkste nationale Amerikaanse feestdag. Gebruik makend van de afwezigheid van druk werkverkeer trok een deel van de selectie naar de plek waar op 22 november 1963 de aanslag op President

Kennedy plaatsvond, slechts 3,5 jaar voor ADO's reis... Een foto toont ADO-spelers Hennie Ardesch, Harrie Heijnen en Joop Jochems staande op Dealey Plaza. De onbekende fotograaf stond op Elm Street, bijkans op de plek van waar de auto van Kennedy reed op het moment van het eerste schot. Achter de spelers is het gebouw van de Texas School Book Depository met een blauw kruisje voor het raam op de zesde verdieping van waaruit Lee Harvey Oswald schoot.

DALLAS – COTTON BOWL

Nog geen 24 uur na het uitstapje naar downtown Dallas betraden de ADO-spelers het veld van de gigantische en imponerende Cotton Bowl, dat destijds een capaciteit had van 72.200 plaatsen. Tegenstander op 5 juli 1967 was Dallas Tornado. Of te wel het Schotse Dundee United.

De Cotton Bowl heeft met het LA Memorial Coliseum gemeen dat het tot op de dag van vandaag een

prominente rol speelt in het Amerikaanse sportleven. De huidige kolos, gelegen in Fair Park, werd in 1930 gebouwd op de plek waar tot dan eerst het kleinere Fair Park

Football Stadium stond. Nadat dat bouwwerk was afgebroken, herrees de Fair Park Bowl (de oorspronkelijke naam van de Cotton Bowl) - een stadion met oorspronkelijk 45.507 zitplaatsen dat op 26 oktober 1930 officieel werd geopend met een American Football wedstrijd. Een eerste grote mijlpaal in de geschiedenis van het stadion was op 1 januari 1937, toen de eerste Cotton Bowl Classic werd gespeeld (De Cotton Bowl Classic is een jaarlijkse college football post-season wedstrijd die vanaf Nieuwjaarsdag 1937 in totaal 73 keer in het Cotton Bowl Stadion werd gehouden en daarna verplaatst naar het AT&T Stadium van de Dallas Cowboys in Arlington. Het is een showcase voor toekomstige NFL-sterren en voor winnaars van de prestigieuze college football award). Vanaf dat moment kreeg het stadion de naam van het evenement, de naam Cotton Bowl.

Een tropische storm in 1947 beschadigde het stadion zo zwaar, dat renovatie noodzakelijk was. Door de uitgifte van obligaties kon het oude stadion vrijwel volledig herbouwd worden. En uitgebreid met 21.431 stoelen, waardoor de capaciteit op 67.431 kwam. Het jaar daarop

werd de zitcapaciteit zelfs vergroot tot 75.504 zitjes. Ook kwamen er nieuwe kleedkamers, een perstribune van drie verdiepingen en een automatisch sproeisysteem voor het grasveld.

Het eerste American Football team in Texas luisterde naar de naam Dallas Texans. Het team kende een valse start, speelde in 1952 vier wedstrijden in de Cotton Bowl, maar ging daarna failliet. Meer succes hadden de Dallas Cowboys (momenteel één van de NFL-topteams), dat sinds de oprichting in 1960 eerst twaalf seizoenen in de Cotton Bowl speelde voor hun verhuizing naar het Texas Stadium in Irving. Tussen 1960 en 1962 deelden de Cowboys de Cotton Bowl met de heropgerichte Dallas Texans van zakenman Lamar Hunt, vooral bekend als promotor van American Football, 'soccer' en tennis. In 1962 besloot Hunt zijn Texans naar Kansas City in Missouri te verhuizen. Momenteel zijn de Kansas City Chiefs - zowel in 2023 als 2024 winnaars van de Super Bowl – de sterkste NFL-ploeg.

Naast al deze American Football teams, waren ook 'gewone voetbalclubs' bespelers van die gigantische Cotton Bowl. ADO's tegenstander in 1967, de Dallas Tornado was de eerste. In tegenstelling tot de meeste 'Amerikaanse' tegenstanders uit 1967 hebben de Dallas

Het imponerende decor van Cotton Bowl, Dallas, op 9 juli 1994 voor de WK-wedstrijd Nederland-Brazilië.

Tornado een wat langere historie. In 1967, als franchise van de United Soccer Association en 1968 als leden van de North American Soccer League speelden ze dus in de Cotton Bowl. Voor de Tornado werd – pas een jaar nadat ADO er speelde – zelfs een breder veld geïnstalleerd. Het team verhuisde in 1969 naar het PC Cobb Stadium en speelde daarna op nog vier locaties in de omgeving van Dallas voordat het na het seizoen van 1981 uiteindelijk toch werd opgeheven.

Het feit dat er geen professionele ‘soccer-ploeg’ meer was, bleek voor de FIFA geen reden om Dallas over te slaan, toen de VS de organisatie van het WK toegewezen hadden gekregen. Integendeel. De Cotton Bowl met zijn brede veldruimte was juist geschikt. Alleen was een opknappbeurt dringend nodig. Na heel veel gesoebat besloot de gemeenteraad van Dallas in het begin van de jaren’90 inderdaad om \$ 2,8 miljoen te investeren om de gigantische ‘betonnen bak’ geschikt te maken voor het spelen van de zes WK-wedstrijden.

Op 17 juni 1994 was Spanje-Zuid Korea (2-0) uit Groep C de eerste van die zes WK-wedstrijden die in het zomerse – dus gloeiend hete – Dallas werden gespeeld. De laatste was op 9 juli de kwartfinale tussen Brazilië en Nederland. Oranje had ondanks een eerdere nederlaag van 0-1 nederlaag tegen België toch de knock-out fase bereikt en daarin met 2-0 van Ierland gewonnen. In diezelfde achtste finale had Brazilië thuisland VS met 1-0 geklopt. Om half drie ’s middags, op het moment van de aftrap, bleek het in de Cotton Bowl inderdaad gloeiend heet. Desondanks was het stadion stijf uitverkocht met 63.500 kijkers.

Na een spannende wedstrijd werd Oranje na een 3-2 nederlaag uitgeschakeld. De Brazilianen namen in het begin van de tweede helft een 2-0 voorsprong dankzij treffers van Romario (53) en Bebeto (63; vooral dankzij een buitenspel staande Romario). Doelpuntmaker Bebeto irriteerde na zijn treffer iedere Nederlander door provocerend ‘babywieg gebaren’ te maken. Oranje – onder coach Dick Advocaat die in 1967 dus zelf met ADO in de Cotton Bowl had gespeeld – reageerde furieus. Bergkamp (64) zorgde voor 1-2, waarna Aron Winter 12 minuten later de gelijkmaker achter doelman Taffarel kopte. Het momentum leek bij Oranje te liggen, maar uiteindelijk was het Brazilië dat scoorde, toen Branco, acht minuten voor tijd, een vrije trap achter Ed de Goey mikte. Nederland-Brazilië was niet de laatste belangrijke wedstrijd die in de Cotton Bowl werd gespeeld. Het stadion was bijvoorbeeld ook gastheer van

twee Gold Cup-voetbalwedstrijden in 1993 en op 29 juli 2014 speelden Real Madrid en AS Roma tegen elkaar in het kader van de 2014 International Champions Cup. Ook wordt er elke Onafhankelijkheidsdag vuurwerk afge-stoken, waren er religieuze bijeenkomsten (Billy Graham) en vooral veel concerten. Frank Sinatra en Elvis Presley (in 1956, toen pas 21 jaar) traden er op evenals de Rolling Stones (deze laatste zelfs zeven keer). Recente-lijk (in 2022) was er nog een concert van Coldplay.

De toss van ADO's laatste wedstrijd in de VS tegen Cagliari. Met ditmaal Aad Mansveld als aanvoerder.

In maart 2024 werd besloten het inmiddels 84-jaar oude stadion een peperdure facelift te geven. De stad Dallas legt \$ 140 miljoen op tafel zodat de Cotton Bowl ook voor toekomstige generaties behouden blijft. Net als eerder in Cleveland, toen met 4-1 van Stoke City werd verloren, bleek op 5 juli 1967 ook in Dallas opnieuw dat de Hagenaars het moeilijk hadden in gloeiend hete stadions. Henk Houwaart maakte al binnen 60 seconden de 0-1, er waren volop kansen op 0-2 maar uiteindelijk was het niet ADO dat won, maar Dundee United (Dallas Tornado): 1-2. Slechts 4.617 voetbalfans waren getuige van ADO's laatste Amerikaanse uitwedstrijd. Na een dag later weer 2.400 kilometer overbrugd te hebben bracht ADO de laatste kleine week van de Amerikaanse reis opnieuw door in het vertrouwde Stewart Hotel van San Francisco. Dit overigens tot verdriet van diverse spelers die na het verblijf in Dallas het liefst naar Nederland wilden terugkeren omdat ze inmiddels schoon genoeg hadden gekregen van al dat gereis. Geen ADO'er vond het erg dat de kans op het spelen van

de finale gemist was, want dat had immers nog een extra week van huis betekend.

En zo stapte het Haagse gezelschap op vrijdag 7 juli nog één keer in de bus om te gaan trainen op de velden van de University of San Francisco aan de Golden Gate Avenue. Op zaterdag was er nog de laatste training in het Kezar Stadium zelf en tenslotte op zondagmiddag om één uur 's middags de slotwedstrijd van de trip met de Italiaanse Serie A-club AS Cagliari (Chicago Mustangs) als tegenstander. Een beruchte tegenstander ook, want Cagliari was in de VS al driemaal betrokken geweest bij massale vechtpartijen. De wedstrijd tegen Bangu liep zelfs zo uit de hand dat gewapende agenten op het veld spelers uit elkaar moesten halen. Nog voor de wedstrijd in San Francisco was trainer Scopingo al op staande voet ontslagen en naar huis gestuurd.

ADO kende tegen de Serie A-club wel 90 minuten lang een groot veldoverwicht, maar scoorde niet. Het werd 0-0, wat betekende dat de nummers één en twee van de topscorerslijst, Boninsegna (10 goals; ontbrak tegen

ADO) en Houwaart (9 goals) geen treffers aan hun totaal toevoegden.

Door het gelijkspel eindigde ADO als tweede in de Westelijke Groep, twee punten achter groepswinnaar Wolves, dat uiteindelijk de President's Cup won door Aberdeen met de bijzondere score van 6-5 (na verlenging) te verslaan. De kampioensrace van de Wolves werd nog in 2023 vastgelegd in de film 'When L.A. Wolves concqured the USA' die is terug te vinden op You Tube. ADO's terugreis was gepland voor dinsdag 11 juli, maar om onduidelijke redenen had de Amerikaanse organisatie dat gewijzigd in 12 juli. Toen ADO vanuit San Francisco in New York aankwam bleek daar niets geregeld te zijn zodat manager Eddie Hartmann lang moest zeuren om met de Amerikaanse maatschappij TWA via Shannon Airport in Ierland naar Parijs te kunnen vliegen. Vandaar ging het met een Caravelle van Finair naar Amsterdam en uiteindelijk met de bus naar het Zuiderpark waar de spelers op de ochtend van 13 juli hun familieleden in de armen konden sluiten.

13 juli 1967: ADO na ruim zes weken terug op Hollandse bodem.

STANDEN SEIZOEN 2024-2025

(per 14 december 2024)

EERSTE DIVISIE (KEUKENKAMPIOEN DIVISIE)

1.	Excelsior	19	11	5	3	38	38-19
2.	FC Volendam	19	11	4	4	37	42-24
3.	FC Dordrecht	19	10	5	4	35	34-26
4.	FC Emmen	19	9	5	5	32	32-21
5.	SC Cambuur	19	10	2	7	32	28-17
6.	De Graafschap	19	9	5	5	32	40-30
7.	Helmond Sport	19	9	4	6	31	28-27
8.	FC Den Bosch	19	8	6	5	30	31-22
9.	Roda JC	19	8	6	5	30	25-24
10.	ADO Den Haag	19	7	7	5	28	32-25
11.	Telstar	19	6	8	5	26	30-24
12.	FC Eindhoven	19	7	4	8	25	25-30
13.	TOP Oss	19	5	7	7	22	16-32
14.	MVV Maastricht	19	4	8	7	20	25-31
15.	Jong AZ	19	5	4	10	19	31-38
16.	Jong Ajax	19	4	6	9	18	20-24
17.	Jong PSV	19	5	3	11	18	27-35
18.	VVV-Venlo	19	4	3	12	15	17-35
19.	Jong FC Utrecht	19	1	7	11	10	16-38
20.	Vitesse*	19	4	7	8	-8	24-39

* 27 punten in mindering

ONDER 21 (DIVISIE 1A)

1.	Feyenoord*	13	9	2	2	29	41-26
2.	FC Twente/Heracles	13	5	4	4	19	30-28
3.	ADO Den Haag	13	5	3	5	18	29-33
4.	SC Cambuur	13	5	3	5	18	16-21
5.	De Graafschap	13	5	2	6	17	22-20
6.	Go Ahead Eagles	13	4	4	5	16	20-21
7.	FC Groningen	13	4	2	7	14	16-21
8.	NAC Breda**	13	3	4	6	13	18-32

* kampioen

** gedegradeerd

ONDER 19 (DIVISIE 2A) (EINDSTAND)

1.	Willem II*	14	7	5	2	26	38-20
2.	PEC Zwolle	14	7	4	3	25	28-25
3.	NEC	14	7	3	4	24	34-25

4.	ADO Den Haag	14	5	4	5	19	28-26
5.	FC Groningen	14	5	3	6	18	31-35
6.	Excelsior	14	4	3	7	15	29-32
7.	FC Eindhoven**	14	4	2	8	14	17-28
8.	Go Ahead Eagles**	14	4	2	8	14	18-32

* kampioen en gepromoveerd

** gedegradeerd

ONDER 17 (DIVISIE 2B) HALVE COMPETITIE (EINDSTAND)

1.	NAC Breda	8	8	0	0	24	35-11
2.	FC Dordrecht	8	6	0	2	18	24- 9
3.	Willem II	8	6	0	2	18	23-12
4.	FC Den Bosch	8	4	0	4	12	15-18
5.	FC Eindhoven	8	3	1	4	10	12-13
7.	ADO Den Haag	8	8	3	5	9	15-15
8.	Fortuna Sittard	8	3	0	5	9	15-18
	Spartaan'20	8	2	1	5	7	10-21
	SC Feyenoord	8	0	0	8	0	6-38

DEGRADATIEPOULE DIVISIE 2B)

1.	ADO Den Haag	4	3	0	1	18	27-18
2.	FC Eindhoven	3	2	0	1	16	18-16
3.	Fortuna Sittard	3	2	0	1	15	30-22
4.	Spartaan'20	4	0	1	3	8	14-37
5.	SC Feyenoord	4	1	1	2	4	11-54

ONDER 16 (DIVISIE 2B) (EINDSTAND)

1.	ADO Den Haag*	14	11	1	2	34	39-11
2.	NAC Breda	14	11	0	3	33	45-11
3.	FC Den Bosch	14	9	3	2	30	31-11
4.	Sparta	14	8	2	4	26	37-18
5.	FC Eindhoven	14	4	3	7	15	20-26
6.	Spartaan'20	14	5	0	9	15	22-37
7.	Alexandria'66	14	2	1	11	7	19-55
8.	Barendrecht	14	0	2	12	2	11-55

* kampioen en gepromoveerd

ONDER 15 (DIVISIE 2A) (EINDSTAND)

1.	ADO Den Haag*	14	10	2	2	32	30-19
2.	FC Eindhoven	14	9	2	3	29	33-18
3.	NEC	14	8	4	2	28	30-14
4.	Vitesse	14	8	3	3	27	27-22
5.	Alphense Boys	14	6	1	7	19	35-23

6.	Spartaan'20	14	2	4	8	10	19-25
7.	Willem II	14	2	4	8	10	18-39
8.	De Betrokken Spartaan	14	0	2	12	8	8-40

* kampioen en gepromoveerd

ONDER 14 (DIVISIE 1B)

1.	Feyenoord*	13	11	2	0	35	53-14
2.	PSV	14	11	1	2	34	63-23
3.	NAC Breda	14	6	4	4	22	23-17
4.	Sparta	14	7	0	7	21	24-34
5.	Excelsior	13	5	3	5	18	20-30
6.	Alphense Boys	14	3	3	8	12	19-42
7.	ADO Den Haag	14	2	2	10	8	19-30
8.	Willem II	14	1	3	10	6	8-39

* kampioen

ONDER 13-1 (DIVISIE 1B)

1.	Ajax*	14	11	1	2	34	53-18
2.	PSV	13	9	0	4	27	60-27
3.	Feyenoord	14	8	0	6	24	51-37
4.	VVV-Venlo	14	5	4	5	19	34-43
5.	Excelsior	13	6	0	7	18	31-41
6.	ADO Den Haag	14	5	1	8	16	21-35
7.	NAC Breda	14	4	2	8	14	35-46
8.	Sparta	14	2	2	10	8	37-35

* kampioen

ONDER 13-2 (DIVISIE 3B)

1.	SC Feyenoord 13-1	11	10	0	1	30	34- 7
2.	HBS 13-1	11	8	2	1	26	39- 8
3.	Forum Sport 13-1	11	7	3	1	24	39- 9
4.	SC Excelsior 13-1	11	7	1	3	22	34-14
5.	FC Dordrecht 13-1	11	6	1	4	19	25-20
6.	ADO Den Haag	11	5	2	4	17	25-19
7.	Alexandria'66 13-1	11	5	1	5	16	17-20
8.	SV Nootdorp 13-1	11	4	2	5	14	25-26
9.	Spartaan'20	11	2	2	7	8	17-24
10.	DSO 13-1	11	2	2	7	8	15-55
11.	ASWH 13-1	11	1	0	10	3	15-55
12.	Zestienhoven 13-1	11	1	0	10	3	6-58

EREDIVISIE (VROUWEN)

1.	PSV	10	8	1	1	25	26- 4
2.	Ajax	9	7	1	1	22	21- 6
3.	FC Utrecht	10	7	1	2	22	24-11
4.	FC Twente	9	6	2	1	20	18- 9
5.	Feyenoord	9	5	2	2	17	25- 9
6.	AZ	10	5	2	3	17	18-12
7.	Fortuna Sittard	10	2	2	6	8	10-27
8.	ADO Den Haag	8	2	1	5	7	13-17
9.	SC Heerenveen	9	1	2	6	5	7-17
10.	Telstar	9	1	2	6	5	7-26
11.	PEC Zwolle	10	1	2	7	5	7-21
12.	Excelsior	9	0	4	5	4	4-21

VROUWEN 2 (GROEP 2A)

1.	ADO Den Haag 2	10	8	1	1	25	27-13
2.	DVVA 1	10	7	2	1	23	30-14
3.	FC Rijnvogels 2	10	6	2	2	20	26-15
4.	Foreholte 1	10	6	2	2	20	30- 9
5.	UVS 1	10	5	2	3	14	25-17
6.	Quick Boys 1	9	3	3	3	12	18-18
7.	CSW 1	10	3	1	6	10	16-31
8.	SV Hoofddorp 1	9	2	1	6	7	16-34
	Real Sranang 1	10	3	1	6	7	19-25
	WV-HEDW 2	10	2	0	8	6	12-24
	RKAVV 1	10	1	1	8	4	10-29

DIVISIE JONG VROUWEN

1.	PSV	14	11	1	2	34	40-15
2.	Ajax	14	10	2	2	32	43-16
3.	FC Twente	14	8	3	3	27	39-19
4.	FC Utrecht	14	5	4	5	19	28-29
5.	ADO Den Haag	14	5	1	8	16	27-39
6.	Sparta	14	3	2	9	11	22-44
7.	AZ	14	2	4	8	10	12-31
8.	Telstar	14	2	3	9	9	13-31

MEIDEN ONDER 16 (IN JONGENSCOMPETITIE)

1.	SV Leidschenveen JO15-1	5	3	1	1	10	13- 5
2.	HBS JO15-1	5	3	1	1	10	15- 9
3.	ADO Den Haag	5	3	0	2	9	10- 9
4.	Graaf Willem II-VAC JO15-1	5	2	1	2	7	10-11
5.	Valken'68 JO15-1	5	2	1	2	7	7- 8
6.	SVC'08 JO15-1	5	0	0	5	0	1-14

UITSLAGEN

ADO 1

29 november 2024:	ADO Den Haag-FC Emmen	2-1
7 december 2024:	SC Cambuur-ADO Den Haag	2-1
13 december 2024:	ADO Den Haag-MVV Maastricht	2-0

Onder 21

7 december 2024:	ADO Den Haag-Go Ahead Eagles	1-6
14 december 2024:	Feyenoord-ADO Den Haag	8-1

Onder 19

7 december 2024:	ADO Den Haag-FC Eindhoven	0-1
14 december 2024:	PEC Zwolle-ADO Den Haag	3-3

Onder 17

14 december 2024:	FC Eindhoven-ADO Den Haag	2-1
-------------------	---------------------------	-----

Onder 16

10 december 2024:	Spartaan'20-ADO Den Haag	0-1
14 december 2024:	ADO Den Haag-Sparta	2-0

Spelmoment uit de bekerwedstrijd ADO Den Haag onder 15-Roda JC (6-1).

Onder 15

30 november 2024:	ADO Den Haag-Roda JC (beker)	6-1
7 december 2024:	FC Eindhoven-ADO Den Haag	2-3
14 december 2024:	ADO Den Haag-De Betrokken Spartaan	3-0

Onder 14

30 november 2024:	PEC Zwolle-ADO Den Haag	1-0
3 december 2024:	Sparta-ADO Den Haag	2-1
7 december 2024:	ADO Den Haag-PSV	3-4
14 december 2024:	Alphense Boys-ADO Den Haag	1-1

Onder 13-1

27 november 2024:	ADO Den Haag-Ajax	0-3
7 december 2024:	PSV-ADO Den Haag	3-1
14 december 2024:	ADO Den Haag – VVV-Venlo	2-2

Onder 13-2

30 november 2024:	ADO Den Haag-HBS jo13-1	1-1
7 december 2024:	SV Nootdorp jo13-1-ADO Den Haag	3-0

ADO Den Haag Vrouwen

8 december 2024:	ADO Den Haag-Excelsior	4-0
15 december 2024:	Telstar-ADO Den Haag	1-1

ADO Den Haag Vrouwen 2

30 november 2024:	WV-HEDW – ADO Den Haag	2-5
7 december 2024:	ADO Den Haag-Real Sranang 1	3-2
14 december 2024:	Quick Boys 1-ADO Den Haag	2-1

Jong ADO Den Haag vrouwen

30 november 2024:	ADO Den Haag-Telstar	3-1
6 december 2024:	Sparta-ADO Den Haag	5-2
14 december 2024:	ADO Den Haag-PSV	1-5

Onder 16

30 november 2024:	SV Leidschenveen jo15-1 – ADO Den Haag	4-1
7 december 2024:	ADO Den Haag-Valken'68 15-1	1-0

PROGRAMMA

Programma (tot en met februari 2025)

ADO 1

- 4 januari 2025: Telstar-ADO Den Haag
(besloten oefenduel)
- 10 januari 2025: De Graafschap-ADO Den Haag
- 17 januari 2025: ADO Den Haag-Helmond Sport
- 26 januari 2025: Excelsior-ADO Den Haag
- 31 januari 2025: ADO Den Haag-FC Eindhoven
- 7 februari 2025: FC Volendam-ADO Den Haag
- 14 februari 2025: ADO Den Haag-Jong Ajax
- 23 februari 2025: MVV Maastricht-ADO Den Haag

Onder 21

n.n.b.

Onder 19

- 18 januari 2025: AFC-ADO Den Haag
(achtste finale, beker)

Onder 17

n.n.b.

Onder 16

- 18 januari 2025: Ajax-ADO Den Haag
(achtste finale, beker)

Onder 15

n.n.b.

Onder 14

n.n.b.

Onder 13-1

- 18 januari 2025: AFC'34-ADO Den Haag (beker)

Onder 13-2

n.n.b.

Onder 12

n.n.b.

Onder 11

n.n.b.

ADO Den Haag Vrouwen

- 19 januari 2025: ADO Den Haag-FC Utrecht
- 25 januari 2025: ADO Den Haag-PSV
- 2 februari 2025: Feyenoord-ADO Den Haag
- 12 februari 2025: ADO Den Haag-FC Twente

Vrouwen 2

- 1 februari 2025: ADO Den Haag-SV Hoofddorp 1
- 1 maart 2025: ADO Den Haag-Quick Boys 1

Jong (beloften)

n.n.b.

Onder 16 (vrouwen)

- 26 januari 2025: ADO Den Haag-Telstar
- 9 februari 2025: PSV-ADO Den Haag
- 9 februari 2025: Sparta-ADO Den Haag
(PSV Campus De Herdgang,
Eindhoven)

UITSMIJTER!

● DE AFTRAP ALS FEESTTEMPEL. DAT WAS OP ZATERDAG 14 DECEMBER AAN DE ORDE. EERST TRAD ADO DEN HAAG ONDER 16 AAN TEGEN SPARTA. WINST TEGEN DE ROTTERDAMMERS IMPLICEERDE IMMERS TITEL EN PROMOTIE. DE GEEL-GROENEN WONNEN MET 2-0. DUS DOLLE TAFERELN ROND TRAINER SHARAN GAYADIEN, ZIJN STAF EN SPELERS.

HOE SLECHTER HET WEER ZICH OVER HET ZUIDERPARK UITSTORTTE, DES TE VROLIJKER WERD DE STEMMING. ZEKER, TOEN ADO DEN HAAG ONDER 15 DE BETROKKEN SPARTAAN MET 3-0 OVER DE KNIE LEGDE EN UIT NIJMEGEN DE BERICHTEN KWAMEN, DAT KOPLOPER FC EINDHOVEN MET 3-1 KOPJE ONDER GING BIJ NEC. DUS DE MANNEN VAN TRAINER ARIE VAN DER PADT PROMOVEERDEN NIET ALLEEN, ZE GINGEN DE PLOEG UIT DE LICHTSTAD OP DE RANGLIJST VOORBIJ EN EISTEN ZODOENDE HET KAMPIOENSCHAP VOOR ZICH OP. KORTOM, EEN ZATERDAG OP DE AFTRAP OM IN TE LIJSTEN. GEFELICITEERD ALLEMAAL!!!